

YeniŞafak / Aydın ÜNAL

Çift Pusula Propagandasına Dikkat

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin en bariz özelliği istikrar. 24 Haziran akşamı sandıklar açıldığında ve adaylardan biri yüzde 50'yi aştığında Türkiye'yi 5 yıl boyunca idare edecek hükümet de belirlenmiş olacak. Eski sistemde cumhurbaşkanının görevlendirmesi, hükümetin kurulması, cumhurbaşkanının onaylaması, TBMM'de hükümet programının okunması, güvenoyu derken haftalar geçiyordu. Bir de sandıktan koalisyon çıktıysa hükümet kurulması bazen aylar alıyor; hükümet kurulsun bile ömrü birkaç yılı geçemiyordu. Yeni sistemde istikrarı sadece parlamento ile cumhurbaşkanı arasındaki uyumsuzluk bozabilir. Hem cumhurbaşkanının, hem de parlamentonun ülkeyi seçime götürme yetkisi var. parlamentoda cumhurbaşkanı karşıtı bir çoğunluğun oluşması ülkenin tekrar seçim yaşamasına, istikrarın bozulmasına yol açabilir. Yeni sistemde istikrarı hedef alabilecek tek risk olan parlamento-cumhurbaşkanı uyumsuzluğunu gidermek için, cumhurbaşkanının mensubu olduğu partinin parlamentoda çoğunluğu elinde bulundurması hayati önem arz ediyor.

24 Haziran seçimlerinde önümüzde 2 pusula olacak. Birinci pusulada cumhurbaşkanını, ikinci pusulada parlamentoyu seçeceğiz. Muhalefet daha şimdiden, 2 pusula üzerinden propagandaya başladı. Önümüzdeki 2 ay boyunca, cumhurbaşkanı ve mensubu olduğu partiyi ayrıştırmak adına açık ve gizli epeyce propaganda yapılacağı görülüyor.

“Cumhurbaşkanlığında Recep Tayyip Erdoğan'a verebilirsiniz; ama diğer pusulada şu partiye, bu partiye verin” gibisinden bir propaganda hem istikrara, hem de AK Parti ve Recep Tayyip Erdoğan'a kurulan açık bir tuzaktır. Ne AK Parti'yi Recep Tayyip Erdoğan'dan, ne de Recep Tayyip Erdoğan'ı AK Parti'den ayrı düşünmek mümkün değildir. “Cumhurbaşkanlığında zaten AK Parti'nin Genel Başkanı Erdoğan'a oyumu verdim; diğer pusulada da başka partiyi sevindireyim” şeklindeki bir yaklaşımın yaygınlaşması, yani seçmenin ayrıştırma tuzakına düşmesi, hem Meclis'in çalışmalarını kilitler, hem de cumhurbaşkanının çalışmalarını

yavaşlatır. Bu tuzak, ülkeyi yeniden seçime bile taşıyabilir.

24 Haziran seçimlerinde ilk pusulada mührü Recep Tayyip Erdoğan'ın isminin ve resminin bulunduğu bölüme; ikinci pusulada ise, ittifak alanının içindeki AK Parti bölümüne basacağız. 24 Haziran'a kadar AK Parti'nin sahada en fazla üzerinde durması gereken konu da esasen budur. Pusulaları ayrıştırmaya yönelik başlatılan gizli ve açık propagandanın önüne geçmek için, bu tuzakı bozmak için, bugünden çalışmalara başlamak gerekiyor.

24 Haziran akşamı inşallah Recep Tayyip Erdoğan'ın zaferiyle birlikte AK Parti'nin parlamento zaferini de kutlayacağız.

YeniŞafak / Yasin AKTAY

İYİ Parti ve CHP Bu İttifakı Hangi Ara Yapmışlar?

Siyasi partiler arasındaki seçim ittifaklarını, siyasi partilerin kendi hüviyetlerinden vazgeçmeksizin, hüllelere gerek duymaksızın yapabilmesine imkan tanıyan düzenlemeyi AK Parti geçtiğimiz aylarda TBMM'den MHP'nin de desteğiyle geçirmişti. Bu düzenlemeyle siyasetin daha dürüst, daha şeffaf bir biçimde yapılabilmesi yolunda önemli bir aşama kaydedilmiş oluyordu.

CHP her zamanki gibi en sert muhalefetini esirgemedi tabii. Bu düzenlemenin ne anti-demokratikliği iddiasını bıraktı ne de bu yolla muhalefetin sesinin tamamen kısılacağına dair endişelerle bağırıp çağırılmayı. Dün itibarıyla 15 milletvekilinin istifa ettirilerek İYİ Parti saflarına atamalarının yapılmasıyla birlikte CHP'nin bu yeni sistemden siyasi ufuk ve hayalleri bile zorlayarak nasıl bir politik kar devşirmeye çoktan hazır olduğu görülmüş oldu. AK Parti ne yaparsa yapsın, isterse ülke için en iyi şeyleri yaptığına inanılsın, ona her halükarda muhalefet etmeyi muhalefet olmanın varlık şartı olarak gördüğünü söyleyen CHP, takdir etmeliyiz ki, böylece kendi aksiliğiyle tutarlı bir iş yapmış oldu.

Kimsenin bu noktada söyleyebileceği bir şey kalmıyor tabii. Çıtaşı öyle bir yere kadar düşürünce ne deseniz boşa çıkıyor. CHP böylece İYİ Parti'ye de Meclis'te grup kurma imkanı bahşetmiş oluyor. Bu, daha önce kendi oylarından bir kısmını HDP'ye yönlendirerek onun da barajı aşmasını sağlarken

yaptığına benzer bir katkı. Böylece CHP kendi oyları fazla geliyormuş gibi sağa sola, ama gerçekten aşırı sağa ve aşırı sola dağıtan ilginç bir siyaset takip etmiş oluyor.

Atatürk'ün kurmuş olduğu CHP'nin bugünkü yöneticileri tam bir miras yedi gibi büyük bir savurganlıkla bir siyasi partinin bütün müktesebatını günü kurtarmak için har vurup harman savuran bir görüntü çiziyorlar. CHP'den İlhan Cihaner de haklı olarak "bari ÖDP, TKP ve DSP için de 20'şer vekil isteriz" diyerek tepkisini gösterdi.

Doğrusu bu mantığın kaçınılmaz sonucu bu. Alakasız birine vermeye başlayınca, başka alakasızlar da hak iddia etmeye başlar. Ortada sonra kurumun mirasından hiçbir şey kalmaz. Bölücü solcu bir partiden aşırı sağcı bir partiye uzanan yelpazenin kartlarını dağıtan CHP'nin dün itibarıyla ortaya koyduğu tablo, her üç partinin daha nasıl bir eylem işbirliğini şimdiye kadar kotarmış olduklarına dair de önemli gerçeklerin üstündeki örtüyü aralamış oldu. 15 Temmuz'un simgesi haline gelmiş olan "Yurtta Sulh" sloganıyla yola çıkmış olan İYİ Parti'nin bir FETÖ operasyonu olduğu konusunda kimsenin kuşkusu yok bugün. Önce MHP içinde başlatılacak bir operasyonun asıl hedefinin, AK Parti'ye karşı kurulacak bir saldırı-istihkam mevzii elde etmek olduğu da malum. Düne kadar fazla malum olmayan, İYİ Parti ile CHP milletvekillerinin bu ölçüde bir ortak işbirliği anlayışı içinde olduğuydu.

CHP liderinin bir ana muhalefet partisi genel başkanı olarak Cumhurbaşkanlığına aday olmayı göze alamıyor olması ipi göğüslemekten yana baştan itibaren aciziyetinin itirafını gösteriyor. Aslında bu itirafın kendisi de çok şey kaybettiriyor. Bu özgüvensizlikle mütenasip olmayan söylem sertliği siyasi havayı gereğinden fazla germiş oluyor. Oysa nihayetinde kendi aday olmaya cesaret edemeyip istifa ettirdiği 15 milletvekiliyle aday gösterilecek olan Meral Akşener'in arkasına saklanmış bir lider görüntüsü var. Sert olsa kaç yazar?

Tabi AK Parti ve MHP oylarıyla partiler arasında ittifak yapılmasını mümkün kılan düzenleme, tam da siyasi şeffaflığı, açıklığı ve dürüstlüğü artırmak üzere alınmış bir tedbirdir. Oysa CHP ve İyi Parti arasında gerçekleşen hadise yeni bir ittifaktan ziyade, adeta eskiden zaten var olan bir işbirliğinin deşifre olması gibi oldu.

Meğer aralarında yasal düzenleme olmadan da çok önceden başlamış bir işbirliği varmış. Bu işbirliğinin kapsamında HDP de varmış. HDP'li vekilin seçim sonrası, barajı aştıktan sonraki, CHP'li milletvekilleriyle şen şakrak görüntülerini hatırlayalım. CHP milletvekili, AK Parti'yi kastederek "nasıl da salladık hep birlikte?" diyerek HDP'li milletvekiliyle "çak" bile yapmıştı.

Bu kadar benzemez-uzak görüneni siyasi yelpazede bir araya getiren Recep Tayyip Erdoğan karşıtlığının önümüzdeki seçimlerde ne anlam ifade edeceği de böylece kendiliğinden tebarüz etmiştir.

Abd Biraz Da Kendi Kontrolündeki Ülkeler İçin Kaygılsın

ABD'den OHAL şartlarında seçime gidecek Türkiye'de demokratik bir seçimin olabileceği ihtimali konusunda kaygılı olduklarına dair açıklama tam bir komedi gibi. Kendi ülkesinde şaibesiz bir seçim yaşamamış olması bir yana, kendi kontrollerinde gerçekleşen Mısır'daki askeri darbeye darbe bile diyemeyen, bütün adayların tutuklandığı, tek adayla seçime gidildiği bir ortamda oyların yüzde 98'ini alan darbeci Sisi'nin seçim tiyatrosunu hiçbir kaygı taşımadan pek eğlenmiş gibi seyreden ABD'nin Türkiye'deki seçimler hakkında duyduğu kaygı, seçimlerin demokratik olmaması değil, kendi istediğinden çok daha fazla demokratik olmasına dair olabilir. Galibi Erdoğan olacak her türlü seçimden kaygı duyacağı açık olan ABD'yi kaygılandırmaya devam edeceğiz. Huyumuz bu, kurumasın tabi..

YeniŞafak –

Hüseyin LİKOĞLU

'Diriliş Sandığı'na Karşı Direniş Borsası

ikinci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra oluşan yeni dünya düzeninde Batı blokunun yanında yer alabilmek için çok partili hayata geçti ve göstermelik de olsa Türkiye'de 1946 yılında ilk çok partili seçimler yapıldı. Sonra malum 1950 seçimleri ve 1960 darbesine kadar bir daha seçim kazanamayan Cumhuriyet Halk Partisi. 1950 ila '60 arasında yapılan her seçimi kaybeden CHP'nin imdadına 1960 darbesi

yetişti. Asker 27 Mayıs'ta yönetime el koydu. Askeri yönetim, Türkiye'yi ömür boyu vesayet altında tutmak için hazırladığı Anayasa'yı 1961 yılında yürürlüğe koydu. Anayasa'nın yürürlüğe konulmasının ardından önce Adnan Menderes'i astı, sonra da seçimlere gitti.

1961 Anayasası ile kurulan vesayet düzeni 2014 Cumhurbaşkanlığı seçimine kadar devam etti. 27 Mayıs darbecileri, inşa ettikleri çift başlı sistemle, halkın seçeceği hükümetler, yol, su elektrik, kanalizasyon işleriyle uğraşacaktı. Vesayetçilerin belirlediği cumhurbaşkanları ise devleti yönetecekti.

Sistem arıza verince 1971'de muhtıra ile ayarlarında oynadılar, 12 Eylül'de de sil baştan dizayn ettiler. Vesayetçilerin sistemine ilk çomak Turgut Özal soktu. Özal, 1960'tan sonra ilk sivil Cumhurbaşkanı oldu. Ama fazla yaşamadı. Özal'ın ardından seçilen Süleyman Demirel ve Ahmet Necdet Sezer, görünürde sivildi. Ama Cemal Gürsel ve Kenan Evren'e rahmet okuttular.

Vesayet sistemine ikinci çomak AK Parti döneminde Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçilmesiyle sokuldu. Gül'ün seçimine direnen vesayetçiler, Karargâh'ta e-muhtıra yayımlarken, sivil uzantıları meydanlarda Cumhuriyet mitingleri yapıyorlardı. İlk raundu kazanmışlardı. 367 Sabih'in formülü ile Meclis'e Cumhurbaşkanı seçtirmemeyi başarmışlardı. İşte o ilk raunt sonları oldu. Önce Anayasa değişti, Cumhurbaşkanını seçme yetkisi millete verildi.

Ardından yapılan 22 Temmuz seçimleri neticesinde oluşan Meclis, Abdullah Gül'ü Cumhurbaşkanı seçti. Tabi o seçim sırasında MHP'nin tavrını hiç unutmamak lazım. Cumhurbaşkanını seçme yetkisinin halkın eline geçmesi, vesayetçileri çileden çıkarttı. O tarihten sonra Fetullahçı hainler ağlarını yavaş yavaş örmeye başladı.

Ne yapıp edip halkın kendi Cumhurbaşkanını seçmesinin önüne geçilmeliydi. 2011 Haziran seçimleri hüsrana hüsrana kattı.

2014'te halk ilk kez kendi cumhurbaşkanını kendi seçti.

Ancak Fetullahçı hainler, ihanet girişimlerini darbe girişimine vardırırdı. İhanet 15 Temmuz'da zirve yaptı. Halkın direnişi yepyeni Türkiye'nin önünü açtı.

MHP lideri Devlet Bahçeli'nin çağrısı ile 27 Mayıs Anayasası kalıntıları tarihin çöplüğünde hak ettiği yere gönderilirken, 16 Nisan'da ilk sivil yönetim sistemini içeren Anayasa halkın oylarıyla kabul edildi.

Bahçeli'nin erken seçim çağrısının ertesi günü Yeni Şafak, "Diriliş Sandığı" manşetiyle çıktı. Manşetimize kızan CHP lideri Kılıçdaroğlu 'ne dirilişi' dedi. Sayın Kılıçdaroğlu, belli ki haberin içeriğini okumadan değerlendirme yaptı. Kılıçdaroğlu, peşinen seçimleri Tayyip Erdoğan'ın kazanacağını kabullenerek, manşetimizde "Diriliş Sandığı" ifadesini yanlış yerlere çekti. Bizim haber, kimin kazanacağına ilişkin değildi. Yeni Şafak "Diriliş Sandığı" derken, yukarıda bahsettiğim vesayetçi sisteme son veren Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin bu sandıkla yürürlüğe gireceğini hatırlatmaktı. Evet, 24 Haziran'da seçimleri kim kazanırsa kazansın, vesayetçi sistemi ortadan kaldıran Cumhurbaşkanlığı hükümet modeli hayata geçecek.

CHP vesayet sistemine yeniden hayat vermek için dün ilk adımını attı. 15 vekilini Meral Akşener'in partisine göndererek, hem Akşener'i kendi safına çekmek, hem de eski sistemi geri getirmek isteyen partiler arasında dayanışma mesajı verdi.

İlk milletvekilliği borsası 1977 yılında yine CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit döneminde kurulmuştu. Herkesin bildiği Güneş Motel lobisinde transfer edilen 11 milletvekilinin 10'una bakanlık verilerek Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en çok yolsuzluk yapılan hükümeti kurulmuştu. O hükümet daha sonra ülkeyi 12 Eylül darbesine sürükledi.

Hatırladığımız başka bir milletvekili borsası ise 28 Şubat sürecinde kurulmuştu. Demirel'in yancısı Hüsamettin Cindoruk, bir şemsiye partisi kurmuştu ve Refah-Yol hükümetini yıkmak için milletvekili transferine başlamıştı. Millet nezdinde değeri kalmamış milletvekillerine, şemsiye partisinin borsasında büyük değer verilmişti. Görevlerini yaptılar, ceplerini doldurdular ama bugün artık esamileri bile okunmuyor.

Eskiden milletvekili transferleri hükümet kurmak veya hükümet yıkmak için yapılırdı. Şimdi ise Diriliş Sandığı'na direniş için borsa kuruldu.

AKŞAM – Vedat BİLGİN

23 Nisan, İttifak, Erken Seçim

Bu 23 Nisan'ı bir erken seçim arifesinde kutluyoruz... Siyasette meşruiyetin kaynağının millet olduğunun ilan edildiği bu anlamlı günde, Türkiye doğrudan millet iradesinin devlete yansıyacağı bir 'sistem

değişimine' hazırlanmaktadır.

“Bugün 23 Nisan'dır, 'Egemenliğin kayıtsız şartsız millete aittir' kararının verildiği gündür. Bu tarihi kararın birçok boyutu bulunmaktadır. Bunlardan en önemlisi, milletin egemenliğinin üstünde bir politik gücün olmadığıdır; bu karar millet iradesinin devlet yönetiminde temel ilke olduğunu gösterdiği kadar, her toplumda sorulabilecek esas sorunun yani 'bizi kim yönetecek' sorusunun da cevabını oluşturmaktadır. Bu soruya verilecek cevap, siyasal rejimlerin de karakterini belirleyecek mahiyettedir. Milletin kararının, milletin iradesinin yönetimin yegâne meşru kaynağı olması, demokratik yönetim biçimini diğer rejimlerden ayıran bir özelliktir.”

Bizim yakın tarihimizde 23 Nisan sadece bir siyasal meşruiyet kaynağı olarak, demokrasi fikrinin değer olarak yerleşmesi olayı değildir, aynı zaman da milletin düşman işgaline karşı yürüttüğü milli mücadelenin karargâhının da kuruluşudur. Bir başka ifadeyle Türkiye 1920'de Büyük Millet Meclisi'nin kuruluşuyla birlikte hem bağımsızlık mücadelesini milletin iradesine bağlamıştır hem de yönetim şeklini.

TARİHSEL BİR OLGU: MİLLET

Burada sorulması gereken, cevabı verilmesi gereken bir başka hususun şu olduğunun üzerinde yıllardır durmaya çalışıyorum: Milli mücadele askeri bir meseleyken, nasıl olmuştur da bu mücadelenin önder kadrosu savaşı organize etme yerine, kongreler toplamayı arkasından Büyük Millet Meclisi'ni Ankara'da açmayı öncelikli bir mesele yapmışlardır?

“Bu sorunun cevabını iki noktada arayabiliriz. Bunlardan biri, İmparatorluk içinde yaşanan milletleşme süreciyle ve fikir hareketleri içinde milliyetçilik fikrinin oluşumunda, bunun

bir siyasal topluluk olarak İmparatorluk sonrası bir devlet örgütlenmesine dönüşmesi öngörüsünde bulmak mümkündür. Diğer husus ise, meşrutiyetten bu tarafa tartışılan 'siyasal meşruiyet anlayışıyla' ilişkilendirmek mümkündür. Kısaca vurgulamak gerekirse, başta Mustafa Kemal Paşa olmak üzere milli mücadelenin önder kadrosunda yer alanlar bir 'siyasal meşruiyet fikrine' sahiptirler ve bunun kaynağında da millet bulunmaktadır.”

İşin ilginç tarafı, milli mücadeleyi yöneten Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin ilk reisi Gazi Paşa millette dayanan bir meşruiyet anlayışına sahip olmasına rağmen, daha sonra demokrasiye karşı müdahale ve darbeleri yapanların kendilerini meşrulaştırmak için 'Kemalist veya Atatürkçü' sıfatını kullanıp kimliklerini böyle takdim etmeye çalışmış olmalarıdır. Tarihsel ironi denilen olay ancak böyle bir şey olsa gerektir.

24 HAZİRAN: KAYITSIZ VE ŞARTSIZ

Uzun yıllar bu ülkede 23 Nisan Bayramlarının anlamından kopuk bir şekilde kutlanması 'çocukların eğlence gününe dönüştürülmesi' tesadüf değildir. Millet egemenliği fikri 1950'den itibaren hep rahatsızlık duyulan, kapıları demokrasiye açan, onu çağrıştıran bir anlayışı diri tuttuğu için hep farklı bir bağlama taşınmak istenen bir bayram yapılmak istenmiştir.

“Bugün Türkiye, anti-demokratik tortulardan kurtulmak, siyasal yapının ideolojik ve devlet örgütlenme modeline sinmiş bulunan bu unsurları tasfiye etmek üzere yeniden millet iradesine başvurmak üzere erken seçim kararı almış bulunmaktadır. 24 Haziran'da yapılacak seçimle fiilen uygulamaya konacak olan, siyasal yapı değişimiyle inşa edilecek yeni sistemle bir anlamda millet iktidarının önündeki kayıt ve şartları ortadan kaldıracaktır.” Bu aynı zamanda o şartların arkasına sığınarak millete rağmen devlet iktidarını kendi halkına karşı kullanan kadroları da, anti-demokratik siyasal anlayışı da tarihe gömecektir. Bugün Türkiye'nin milliyetçileri ve muhafazakârları böyle bir büyük değişime hazırlanmaktadır.

AKŞAM –Markar ASEYAN

Ana Muhafetin Siyasi İradesi Var Mı?

Bugün başlayan hafta yüksek olasılıkla yine çok heyecanlı olacak ve çok hızlı geçecek. Tabii tüm bu heyecanın demokratik coşku içinde olmasını, araya siyaset dışı yöntem ve müdahalelerin karışmamasını diliyoruz. Siyaset dışı olmayan her meşru arayış demokrasi kurallarının içindedir. Kimin kiminle ittifak yapacağı, hangi çizgide ve arayışta olacağı kendi bilecekleri işlerdir. Ama tabii, meşru arayışlar da millet karşısında, gönlünde ve rasyonalitesinde yeri yoksa, yenilgiye mahkumdur.

Peki seçimlerin partiler açısından anlamı nedir? Amaç iktidarı devralmak mı, yoksa varolan iktidarı devirmek mi olmalıdır? Her ikisinin de aynı duruma denk geldiğini ifade edenler olacaktır.

Oysa pek öyle değil. Muhalefet partileri, hele hele ana muhalefet partisi iktidarı devralmayı hedefler. Ülkeyi yönetmek için iştah ve istek duyarlar. Zaten varoluş amaçları da bu olmalıdır.

Ancak bizimkiler, AK Parti ve Erdoğan söz konusu olduğunda, son 16 yıldır “İktidar gitsin de yerine kim gelirse gelsin, ne olursa olsun” mantığından bir türlü çıkamadılar. Bu patetik ruh durumu ile başkalaştılar, güçsüzleştiler, tehlikeli ortaklıklara meyilli oldular. Halkı iknaya değil, siyaset mühendisliği yapmaya çalıştılar.

Tabii Sayın Erdoğan ve AK Parti'nin ezici üstünlüğüyle bu yola mecbur kaldıkları söylenebilir. Hatta bu argümanın oldukça alıcısı da olacaktır. Ama gerçekte doğru yol bu değildi. Ana muhalefet, iktidar güçlendikçe ufalandı, çizgisinden saptı ve başkalaştı. Doğru yol, iktidarın eksiklerini tespit etmek, topluma güven verecek projeler geliştirmek, halkın tüm kesimleriyle gerçek zeminde ilişki kurmak, kutuplaşma yerine istikrara ve milli menfaatlere odaklanmak olmalıydı.

Şimdi geldiğimiz noktada, bir ana muhalefet partisinin lideri, Sayın Kılıçdaroğlu Cumhurbaşkanlığına adaylığını dahi koyamıyor. Bunun nedeni basit: Bu seçimi kendi adaylığında kazanacağına inancı yok. Hem parlamento, hem Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde kaybedeceğini düşünüyor.

Oysa geçmiş on yılda, bırakın on yılı, üç-beş yılda, bahsettiğimiz gerçek zeminde, dürüst, milli ve emek dolu bir süre geçirilseydi, bekaya dönük kritik zamanlarda doğru yerde durulsaydı, böyle zaaf ve zor bir duruma düşülmezdi.

Buna rağmen, CHP, bir ana muhalefet partisi olarak siyasetin mantığına sahip çıkmalı ve Kılıçdaroğlu'nu aday göstermelidir. Bunun dışındaki her türlü siyaset dizaynı, ittifaklaşan aktörleri milletin gözünden düşürecektir. En azından seçimlerden sonrasında yeni döneme iyi bir yerden başlamak için bu tavır trenin son vagonuna atlamak anlamı taşıyabilirdi.

Tabii eğer kendi iradeleriyle hareket etme şansları varsa...

AKŞAM – Kurtuluş TAYİZ

Pensilvanya İttifakı

24 Haziran'da istesek de istemesek de iki ittifak grubu yarışacak. AK Parti ile MHP arasındaki ittifak resmen “**Cumhur ittifakı**” adını taşıyor. Henüz resmi bir sığata kavuşmamış olsa da CHP, İYİ Parti ve HDP arasındaki yakınlaşma ise “**Pensilvanya ittifakı**” adını hak ediyor. CHP'den dün 15 milletvekili istifa ederek **Meral Akşener**'in İYİ Partisi'ne katıldı. Bu adam kaydırma iki partinin aynı merkezin, yani Pensilvanya'nın etkisi altında olduğunu açıkça gösteriyor.

Kemal Kılıçdaroğlu aday olmaktan korkmuş olacak ki, İYİ Parti'den Meral Akşener'i aday olarak öne çıkaracak bir hamlede bulundu. Partisinin 15 milletvekilini istifa ettirerek Meral Akşener'in partisine gönderdi.

Şüphesiz Kemal Bey, bu kararı Pensilvanya'dan bağımsız alabilecek konumda değil.

Pensilvanya'nın kaset darbesiyle CHP'nin genel başkanlığına getirilmiş birinin kendi başına kararlar alması elbette düşünülemez. Eskiden bu işler daha gizli yürütülürdü tabii ama Türkiye değişti. FETÖ'nün eskiden gizli çevirdiği dolaplar şimdi kamuoyu önünde, açıktan dönüyor. Siyasi kariyerini Fetullah'ın kasetine borçlu olan Kemal Kılıçdaroğlu, yine Fetullah sayesinde Türkiye'nin tanıdığı Meral Akşener'in partisine 15 milletvekili göndererek 24 Haziran'a kendince yığınak yapıyor.

Ama kabul edelim ki, CHP'nin 15 milletvekilini Akşener'in partisine göndermesi tam bir sokak

dalaveresi gibi duruyor. Akşener'in arkasına yalandan adam yığarak orayı çoğaltmaya, kalabalıklaştırmaya çalışıyorlar. 24 Haziran'a giderken, Akşener'i de ağırlığı olan siyasi bir aktöre dönüştürecekler!

Aslında İYİ Parti'nin seçime girmesi önünde hiçbir engel yoktu. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın bu yöndeki yazısı Yüksek Seçim Kurulu'na ulaşmış ve İYİ Parti'nin yetkili isimleri de konu hakkında bilgilendirilmişti.

Yani Meral Akşener için bekledikleri o "mağduriyet" kararı YSK'dan çıkmayacaktı. Seçime kadar AK Parti ve MHP'ye karşı "Meral'den korktular" demagogjisini yapamayacaklardı. "**Mağdur**"edilmeyen Akşener'in de siyasi bir cazibesi kalmadı haliyle. Bu boşluğu doldurmak için Kemal Kılıçdaroğlu eliyle İYİ Parti'ye adam kaydırarak,

Akşener'e "**ağırlık**" ve "**itibar**" kazandırmay a çalışıyorlar. Akşener'in olmayan cazibesine 24 Haziran için cazibe katmayı deniyorlar. Kemal Kılıçdaroğlu'dan sonra Pensilvanya'nın siyasette elinin üstünde olduğu ikinci isim Meral Akşener'dir. Kemal Bey gibi onu da Türkiye'nin başına bela etmek istiyorlar. Bu konuda son kararı verecek olan şüphesiz milletten başkası değil. Pensilvanya'nın burada Kılıçdaroğlu ve Akşener üzerinden çevirdiği dolapların artık herkes farkında. FETÖ'nün hangi partide, ne kadar etkili olduğunu millet gayet iyi biliyor. Ayrıca, Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'a karşı neredeyse her gün meydan okuyan, onu durmadan düelloya davet eden CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu**'nun "**erken seçim**" kararı alınınca adaylıktan kaçmasına ne demeli? O kadar esip gürlledi, hava attı, meydan okudu ama "**hodri meydan**" denildiğinde köşe bucak saklanacak yer arıyor kendine. Bu millet için doğru bir sözün, iddian varsa çık meydanlara, anlat, **Erdoğan**'ı alt et! Niye aday olamıyorsunuz? Siyaset biraz da dürüst olanın, mert olanın işidir, sahte kabadayların değil.

STAR –

Mehmet METİNER

Hesap Ver Ey HDP, O Gece Neredeydin?

Öncelikle ve önemlilikle belirtmek isterim ki buradaki HDP'den kastım, Kürt-Türk karması sosyalist-Baasçı HDP yönetimidir. HDP yönetimi ile seçmeni birbirinin aynı değil. HDP seçmeni yekpare bir topluluk değil. Onu da kendi içinde ayırıştırarak konuşmak lazım. HDP seçmeni bir kaç türdür.

Bir:Çekirdek militan seçmen, sosyalist-ateist Kandil güdümlüdür. Ne yaparsanız yapın onları ikna edemezsiniz.

İki:Ateist Türk sosyalist örgütlere mensup seçmenler. Onlar sayıca fazla değiller lakin HDP içinde hayli etkinler. Onlar iflah olmaz din düşmanlarıdır. Erdoğan düşmanlıklarının sebebi budur. "Seni Başkan seçtirmeyeceğiz!" mottosu onların eseridir.

Üç:Kürt kimliği tanınsın, Kürt varlığı kabul edilsin, barış ve kardeşlik sağlansın, sorunlar silahla değil sadece siyaset yoluyla çözülsün diye oy veren dindar/muhafazakar/milliyetçi seçmen. Bunlar sayıca fazlalar. HDP içindeki Türk solunun belirleyici rol oynamasından, HDP yönetiminin sosyalist-ateist çizgisinden ve HDP'nin Kürtlere her seferinde kaybettiği siyasetsizliğinden rahatsızlar.

PKK/HDP cenahının sürekli kendilerine kan, can ve mal kaybettiği politikalarından, kendi evlatlarının kanının ABD/emperyalist devletlere peşkeş çekilmesinden, dahası zulme ve baskıya yaslanan tavrından fena halde rahatsızlar. O yüzden asıl HDP'ye can veren Kürt kitlesi şimdilerde derin bir sessizlik ve bekleyiş içinde. Daha önce AK Parti'ye oy veren ama sonrasında HDP'ye dediğim nedenlerle biraz da konjonktürün dayatmasıyla oy veren dindar/muhafazakar/milliyetçi Kürtler kendilerine yeni bir mecranın açılmasını bekliyorlar. Onları kucaklamaya hazır AK Parti dilinin Erdoğan tarafından ete kemiğe bürünmesi halinde HDP'nin nasıl bir siyasi çukura düşeceği görülecektir.

HDP bunu gördüğü için AK Parti-MHP ittifakı üzerinden "Kürt düşmanlığı" tezini bilerek işliyor. AK Parti'nin MHP'lileştiği ve Erdoğan'ın

da Kürt düşmanlığına yönelmiş bir ırkçı olduğu iddiasını bilerek gündemde tutuyorlar. Bütün bu iddiaların nasıl ahlaksız birer yalandan ibaret olduğunu sonraki yazılarımda işleyeceğim.

15 Temmuz gecesi turnosul işlevi görmüştür. ABD'nin emrindeki FETÖ'cü hainlerin asker üniformasıyla darbeye kalkıştıkları o gece kimin nerde durduğunu bilmezsek asıl gerçeği ıskalamış oluruz. HDP'nin hiçbir milletvekili, yöneticisi ve belediye başkanı o gece Meclis'te ya da meydanlarda değildi.

Sahi neredeydiler? Sizce hiçbirinin meydanda olmaması tesadüfle izah edilebilir mi?

Olur olmaz her konuda meydana çıkan ve Kürtleri meydanlara çağıran HDP'li siyasi aktörler o gece niçin meydanlara inmediler? Niçin kendi kitlelerine “Demokrasiyi savunmak için haydi meydanlara!” diye çağrıda bulunmadılar?

Ey HDP, sen değil miydin darbelere karşı olduğunu söyleyen? Sen değil miydin sabah akşam demokrasiyi dilinden düşürmeyen? Sen değil miydin FETÖ'ye karşı olduğunu söyleyen? Hadi hesap ver ey HDP, niçin FETÖ'cü darbeye karşı demokrasiyi savunmak adına meydanlara çıkma çağrısında bulunmadın?

Aldığın talimat doğrultusunda bekleyip durdun. Çünkü o darbeyi biliyordun. “Darbe mekanıği” deyip duruyordun. Daha doğrusu “çözüm süreci biterse darbe mekanıği devreye girer!” diyerek Erdoğan liderliğini tehdit edip duruyordun. Çünkü o FETÖ'cülerin iplerini elinde tutan ABD, PKK'nın da iplerini elinde tutuyordu. Aynı “üst aklın aparatları” olduğunuz için darbeyi biliyordunuz. FETÖ ne kadar ABD'nin emrindeyse, PKK da bir o kadar emrinde. Sadece rolleri farklı.

O geceki tavrınız size verilen rolle alakalıydı. Beklediniz ki Erdoğan devrilsin, darbe başarılı olsun. Bunu yürekten dilediniz. O yüzden, “FETÖ'ye, darbeye karşıyız, demokrasiden yanayız!” türünden yalanların arkasına sığınmayınız. Siz dibine kadar ABD'nin Kürtlerisiniz ve tıpkı FETÖ'cüler gibi aynı güce hizmet ediyorsunuz. Size oylarıyla can veren o yiğit Kürtler ise o gece ve sonrasında meydanlardaydılar... Şimdi o Kürtler sizden hesap soruyor: O gece neredeydiniz ve niçin FETÖ'cülere karşı demokrasiyi savunmak için meydanlara çıkmadınız?

STAR – Ardan ZENTÜRK

Fethullah ve “tevbe...” Susacak mıyız?..

Kısa özgeçmişine şöyle bir baktım. 1938'de Hendek'te doğmuş, küçük yaşta eğitim aldığı Hasırcılar Kur'an Kursu'ndan biriktirdiği ilimle vaizlik ve imamlık yapmış, üniversite eğitimi, İstanbul Hukuk... Uzatmayayım, 1980'de profesör oluyor, ABD'de uzun yıllar yaşamışlığı da var...

AKİT yazarı **Prof.Dr. Yusuf Ziya**

Kavakçı'dan söz ediyorum. Belli, mütefekkir bir insan, kızlarından biri, **Merve Kavakçı** 28 Şubat rüzgarındaki **Bülent Ecevit**'in başörtüsü nedeniyle Meclis'ten kovmaya çalıştığı dönemin milletvekili, diğeri, halen AK Parti İstanbul Milletvekili **Revza Kavakçı Kan...**

Prof.Dr. Yusuf Ziya Kavakçı geçen gün köşesinde “**Fethullah Gülen olsam**” başlıklı bir yazı yazdı.

Yazıdaki fikir kurgusu korkunç!..

Sabrınıza sığınarak bir-kaç satırını aktarmam gerekebilir: Bunun nesi akıl verme...

“Askerde, sivilde, ticarete, sanayide, istihbaratta, dünyanın her yerinde paralı pullu bir teşkilat olan Feto esas itibarıyla eğitim ve öğretim hizmeti iken açıktır ki Batının istihbarat ve güç kuvvetleri hegemonyası sonucu bugünkü duruma evrilmiştir.(...) Bence bu teşkilat aslî hizmetine dönmeli ve saf ve temiz mensuplarının güzel duygularına bağlanmalıdır(...)Fetullah Gülen dramatik bir kararlar Türkiye'ye dönmelidir, açık bir beyan ile 'hata ettik, Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan ve arkadaşlarının iyiliğini aldık, suiistimal ettik, yanlış yaptık, tevbe, hem de tevbe-i nasuh ile tevbe ediyorum' demelidir.(...) Türkiye'ye dönünce ve iktidar ile iyi münasebetlerini tesis edince, eminim, ona muamele de iyileşecek...”

Yazı bu!.. Pekiyi, bunu yazanın kimliğine, yetiştirdiği evlatların konumuna göre kulağımızın üzerine yatıp, görmezlikten gelecek miyiz, hayır!..

FETÖ denilen ihanet şebekesi ve onun elebaşısı ile mücadelede karşımıza evladımız çıksa, mezarından babamız çıkıp gelse tanımayız.

Çünkü bu yazı, yalnız “fikri skandal” değil, açık bir suçtur.

Sabırla bekledim...

Ravza Kavakçı Kan, tartışma kamuoyunda dal-budak saldıktan, FETÖ ile mücadele-AK Parti hattı neredeyse tartışılır hale geldikten sonra, hayli geç bir zamanlamayla açıklama yaptı:

“Fetullah Gülen Olsam başlıklı yazı, başta 15 Temmuz şehitlerimizin aileleri ve yakınları ile 15 Temmuz gazilerimiz ve hain darbe girişimine karşı kahramanca direnen insanlarımız olmak üzere, kamuoyu vicdanını yaralamış ve herkesi olduğu gibi şahsımı ve ailemi de derinden üzmüştür.”

Bu geç ve özellikle AK Parti tabanında kopan fırtınayı yatıştırmaya dönük açıklamada yazarın 80 yaşını aşmış olmasına ve bundan kaynaklanan bazı sağlık sorunları yaşıyor olabileceğine ilişkin sözleri anlayışla karşılıyorum.

Derdim, sözü edildiği gibi yaşıyla bağlantılı bir sağlık sınavından geçiyorsa, neden yazarlığı sürdürdüğüdür.

FETÖ mücadelesi çifte standart kaldırmaz!..

Prof.Kavakçı, FETÖ’yü temiz niyetle yola çıkıp istihbarat örgütleri tarafından sonradan yoldan çıkarılmış bir örgüt olarak tarif ediyor, yanlış... İlk günden itibaren emperyalizmin kurguladığı bir örgüt olduğu, elebaşının 1999 yılından bu yana onların topraklarında yaşadığı açık gerçektir.

Cumhurbaşkanı **Erdoğan**, 2013’ten bu yana kendisi hakkında *beddua seansları* düzenleyen elebaşının *1 Dolar’lık askerleri* tarafından öldürülmeye çalışılmış, 15 dakikalık tesadüflerle canını kurtarabilmiştir.

Böyle bir adam *“tevbe”* edecek, millet tarafından af edilip son günlerini köyünde yaşayacak öyle mi, geçiniz... Yazıya tepki gösteren *AKİT*’teki meslektaşlara teşekkür ederim, çünkü FETÖ ile mücadele *çifte standart* kaldırmaz, doğru yolda, *“ama”*sız *“fakat”*sız yürümek zorundayız. özellikle yapılanın cezasız kalması düşünülemez.

Yazıyı Hasan Cemal yazsaydı ne yapardınız?..

Bu yazı, Prof.Kavakçı’yı hırpalama yazısı değildir, aksine

bir *hayal kırıklığından* kaynaklanan yazıdır.

FETÖ ile mücadelenin ana omurgasını oluşturan medya ve her konuda öne çıkan köşe yazarları,

bu yazıya tepki geliştirmekte **“denge kollayıcı”** bir görüntü verdiler, bu olmaz!.. Muhatabın kimliğine değil, fikrine ve ne yaptığına göre davranacağımız çok kritik bir dönemden geçiyoruz.

Emperyalizmin üzerimize saldırdığı proje örgütlere karşı duruşumuz beka mücadelemizin ana zemini dir. Asla uzlaşmayacağız!..

Kişiye göre muamele yapacak halimiz de yok.

–*Yazmaz ya*-aynı yazıyı **Hasan Cemal** gibi bir kalem *döktürseydi*(!) kopacak fırtınayı şimdiden tahmin edebiliyorum, bunu yapmayın.

Erdoğan-Bahçeli ikilisinin verdikleri amansız mücadeleye destek olmak mı istiyorsunuz, o zaman yanlış söyleyin, dengelerin değil, doğru bildiği yolda kimseye borcu olmayan insan olarak yürüyün...

Başta dönüyorum: **Adamına göre mi, konuşup, susacağız?..**

STAR – Yakup KÖSE

Meral Hanım DTP’yi Hatırlar Mısınız?

Türkiye’de sistem değişimin son hamlesi olacak cumhurbaşkanlığı ve milletvekilliği seçimleri Kasım 2019’dan 24 Haziran 2018’e çekildi. Hayırlı olsun...

Yazı için bilgisayar başına oturduğum dakikalarda Cumhuriyet Halk Partisi 15 milletvekilini, Meral Akşener’in üzerinden kurgulanan projeyi kurtarmak adına İyi Parti’ye gönderdi.

Genel seçime katılabilmesi için gerekli şartları (Seçimden 6 ay önce en az illerin yarısında örgütlenmesi, olağan kongresini yapması veya Meclis’te grubu olması) taşımayan İyi Parti’nin Genel Başkanı Meral Akşener, bu ahvalde seçime girebilmesi için tek yol olan 100 bin imzayı toplayacağını 3 gün önce meydanlarda bağıra bağıra söylüyordu. Hatta partisi çitayı yükseltmiş ve 1 milyon imza kampanyası başlatmıştı.

CHP’nin 15 milletvekilini İyi Parti’ye göndermesinden anlaşılan o ki, evdeki hesapları çarşıda tutmadı. 100 bin imza toplamaya güçleri yetmeyince CHP imdada yetişti. Bugünkü hâdisе hemen hemen herkese 1977’deki “Güneş Motel” hâdisesini hatırlatsa da bana, 28 Şubat

darbesinde cuntanın kurdurduğu Demokratik Türkiye Partisi'ni hatırlattı.

“Güneş Motel” hâdisesinde dönemin CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit gizli pazarlıkla rakibi Adalet Partisi'nden 11 milletvekilini, bakanlık vaadiyle transfer etmişti. Bugün ise CHP kendi eliyle milletvekillerini İyi Parti'ye gönderiyor... 28 Şubat darbesinde ise cunta, Refah Yol Hükümeti'nin bir kanadını oluşturan Doğru Yol Partisi'nin içini boşaltmak için Hüsamet Cindoruk'a Demokratik Türkiye Partisi'ni kurdurdu. Böylece Refah Yol hükümeti yıkılacaktı. Cuntanın medya ayağı da, o dönem 65 yaşında olan Cindoruk'u taze kan diye halka pompalamaya başladı!

Bir yandan medya diğer yandan askerî ve siyasî baskılarla Doğru Yol Partisi'nden istifalar art arda gelmeye başlamıştı. Bu operasyonun başında da, mevtâ olan 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel vardı. Kurucusu olduğu Doğru Yol Partisi'nin ipini kendi elleriyle çekti. Yoğun baskılara direnemeyen merhum Necmeddin Erbakan istifasını Demirel'e verdi. Mezkûr istifa Demirel için bulunmaz fırsattı. Temayül gereği hükümet kurma görevini DYP Genel Başkanı Tansu Çiller'e vermesi gerekirken, Demirel, görevi ANAP lideri Mesut Yılmaz'a verdi.

28 Şubat cuntasının istediği olmuş ve Mesut Yılmaz ile Bülent Ecevit hükümet kurmakta anlaşmışlardı. Yanlarına da, verilen görevi başarıyla yerine getiren Hüsamet Cindoruk da eklenmişti. Seçime girmeden Cindoruk'un partisi hükümet ortağı olmuştu!..

28 Şubat cuntasını kurduğu hükümet, yolsuzluk sebebiyle 1999 senesinin başında gensoruyla düşürüldü ve seçime gidildi. Peki, hiç seçime girmeden hükümet ortağı olan DTP sizce ilk seçimde yüzde kaç oy almıştır? Ben yazayım, yüzde 0,058 (Binde 58) oy aldı!

Meral Hanım, mevzunun tam ortasında olması hasebiyle o günleri iyi hatırlar. Bizim bilmediğimiz birçok malumata da sahiptir. Milletvekili transferleriyle bu işlerin olamayacağını da bizlerden çok çok iyi bilir. CHP'den gönderilen 15 milletvekiliyle seçime girmeye hazırlanan Meral Hanım'a, insanlık hâli unutmamıştır diye DTP pratiğini hatırlatayım dedim. DTP'nin amblemi olan şemsiye pek hayra açılmamıştı!..

SABAH/ Fahrettin ALTUN

İyiler Kazanacak

24 Haziran'da bir devir kapanacak. Yeni bir devir açılacak. Hem bir bitiş, hem bir başlangıç olacak 24 Haziran. Siyaset, iktidar olmanın tek aracı haline gelecek. Vesayet odakları kendisine alan bulamayacak. Siyasete yönelik gayrı meşru müdahalelerin bir zemini kalmayacak. Ekonomi yönetimi dağınık yapısından kurtulacak, tek elde toplanacak. Ülke orta gelir tuzağından kurtulacak, hızlı büyüme ve adil kalkınma politikalarına hız verecek. Ülkemiz dış müdahalelere karşı çok daha dayanıklı hale gelecek. Uluslararası aktörler Türkiye'yi olduğu gibi kabul etmek zorunda olduklarını görecekler. 5 yıldır farklı yol ve yöntemlerle Türkiye'de yönetim değişikliği meydana getirmeye çalışanlar bükemedikleri bileği öpmek zorunda kalacaklar. Terör örgütleri ile mücadelede daha başarılı sonuçlar elde edilebilecek. PKK terör örgütü ile ülke içinde olduğu gibi sınır ötesinde de daha etkin biçimde mücadele edilecek. Terör koridoru projesi tam anlamıyla tarihin çöp sepetine gönderilecek. FETÖ kullanım ömrünü doldurmuş olacak. Bu örgütün hem sivil hem de mahrem örgütlenmesi tam anlamıyla açığa çıkarılıp bu kirli yapıyla daha doğru, daha sonuç alıcı yöntemlerle mücadele edilecek. Muhalefet gayrı milli tutumunu terk etmek zorunda kalacak. Siyasete dönmekten, milli olmaktan başka çaresi olmadığını görecek. Milli menfaat esas hale gelecek.

24 Haziran'da bir devir kapanacak. Yeni bir devir açılacak. Evet. Siyasal istikrarımız kurumsallaşacak. Güçlü siyasal liderlik siyasi hayatımızın bir istisnası olmaktan çıkacak bir norm halini alacak.

Bürokratik oligarşinin direnci kırılacak. Yönetimdeki çift başlılık sorunu tamamen ortadan kalkacak. Yasama, yürütme ve yargı kendi fonksiyonlarına odaklanacak, birbirinden rol çalmayı bırakacak. Hızlı karar alma mekanizmalarıyla yönetim zaafı ortadan kalkacak. Kamu otoritesi kullanan her aktör kamuya hesap vermek zorunda olduğunu bilerek adım atacak.

Sivil toplum güçlenecek.

Sivil toplum örgütleri de siyasi parti refleksleriyle hareket etmeyi bırakacak. Kendi faaliyet alanlarında uzmanlaşmanın, gerçek anlamda katma değer üreterek ülkeye katkı sunmanın yollarını arayacak. Eğitim, bilim ve kültür politikalarımız siparişle yürütülen politikalar olmaktan çıkıp daha sahici hale gelecek. Ülke yeniden uzun vadeli plan yapabilir hale gelecek. 24 Haziran'da bir devir kapanacak. Yeni bir devir açılacak. Bölgesel bir güç olmayı başaran Türkiye, sırtındaki yüklerden kurtuldukça hızla küresel bir güce dönüşecek. Türkiye Batı dünyasına karşı verdiği bağımsızlaşma ve büyüme mücadelesini kazanmış olacak. Sömürgeciler tarafından müdahale edilen bir ülke olmaktan çıkıp, hak, adalet ve ulusal çıkar namına müdahale eden bir ülkeye dönüşecek. 24 Haziran seçimleri işte bu nedenlerle tarihi bir öneme sahip. Türkiye o gün Türkiye'nin büyümesinden ve özgürleşmesinden yana olanlarla, onu yeniden prangalara vurmak isteyenler arasında bir tercih yapacak. Ve inşallah iyiler kazanacak... Yeter ki rehavete kapılmayalım...

SABAH/ Melih ALTINOK

Abidik Gubidik

C.tesi akşam İyiParti Sözcüsü Aytun Çıray'ın şu açıklaması ajanslara düştü: "Yargıtay'ın verdiği listede İyi Parti de var, **İyi Parti'nin seçimlere katılma hakkı tescil edildi.**" Sevindik. Düğüm çözülmüştü. Haziran seçimlerinin **meşruiyetini** artıracak ce ntilmence bir karar verilmişti. Ancak pazar günü, **YSK**, İP'li Çıray'ın bir gece önce açıkladığı kararı duyurmadan saatler önce **CHP'den garip** bir hamle geldi. **15 CHP'li** milletvekili Kılıçdaroğlu'nun emriyle partilerinden **istifa ederek Akşener'in partisine** geçtiler. Hedeflerinin de, 5 milletvekili olan İP'nin mecliste grup kurmasını ve **seçimlere girebilmesini sağlamak** olduğunu açıkladılar. CHP'den 15 vekili seçime girmeden kopartan Akşener ise dün şunları söyledi: "İyi partiyi seçimlere Sokmama teşebbüsü demokrasi ye saldırdır... CHP ve değerli Genel Başkanı

Sayın Kemal Kılıçdaroğlu'nun ortaya koyduğu tavır **her türlü takdirin** üzerindedir."

Şimdi anlayan beri gelsin...

Zaten seçimlere girebilen rakip bir partiye, seçimlere girebilsin gerekçesiyle altın tepsi içinde 15 vekil hediye etmeye **ne ittifakı** denir? Cevabı, Akşener'in geçtiğimiz günlerdeki bir konuşmasından verelim:

"Sırf aday olabilmek için **grup kurmak gibi abidik gubidik** işimiz olmayacak. Yüz bin imza ile çıkacağız yola!"

Kemal Bey kurbanı girdi

Kılıçdaroğlu'nun Akşener'in partisine 15 vekilini göndermesini "Güneş Motel hadisesine" benzetenler var.

Hatırlayacaksınız, dönemin CHP lideri Ecevit 1977'nin aralık ayında 12 Adalet Partili milletvekili ile **Florya'daki Güneş Motel**'de buluşmuştu. Ve o gün otelde bakanlık vaadiyle **CHP'ye transfer ettiği 11 milletvekili** sayesinde hükümet kurmuştu.

Düşünüyorum da, Ecevit'in hamlesi siyasi etikle bağdaşmıyor olsa da **partisinin lehine** pragmatik bir hamleydi. Yani bir mantığı vardı... Peki ya, Kılıçdaroğlu'nun başka partiyi ve adayını, yani **rakibini, öne çıkarmak için üstüne 15 vekil vermesinin** CHP'ye faydası ne? Nasıl bir mantığı var? Aday sayısını artırmak diyeceğim ama... Tüm anketler, seçimlerin ikinci tura kalması halinde **Ak Parti ve Erdoğan'ın lehine** olacağını ortaya koyuyor. Evet, sorunun cevabı belli.

Kemal Bey koltuğunu kaybetme riskini göze alamadığı için girmediği Cumhurbaşkanlığı seçiminde yerine siyasi kurban arıyor! İşte o 15 vekil de CHP'nin cebinden çıkan hisse bedelinden başka bir şey değil. Kimse kendini kandırmasın. Siyaset mühendisliğiyle abat olunmaz.

Ağanın eli tutulmaz

Genel başkanın 15 arkadaşını İP'ye hediye etmesi üzerine CHP İstanbul Milletvekili İlhan Cihaner Twitter hesabından şunları yazdı: "**ÖDP, TKP ve DSP için de 20'şer vekil isteriz!**" Bir dönem FETÖ'nün gadrine uğramış olan Cihaner haklı. Nasıl olsa CHP, abidik gubidik yurttaki sulh koalisyonları için üçe beşe bakmayan Kemal Bey'in babasının malı. Diğer partilerin başı kel mi? CHP'li seçmenin vekillerinden onlar da nasiplenmeli.

SABAH – Hilal KAPLAN

CHP ve İyi Seçmenine “Tıpış Tıpış” Deniyor

Erken seçimin ilan edildiği gün, yabancı bir gazeteci, CHP'nin Akşener gibi sağ profile sahip birini aday göstermesinin zor olacağını söylemişti.

"CHP, Kılıçdaroğlu başa geldiğinden beri bir kimlik karmaşası içinde. Ekmeleddin İhsanoğlu da sağ-muhafazakâr gelenekten geliyordu ama aday gösterdiler. Gül ya da Akşener olması CHP için fark etmez; Kılıçdaroğlu aday olup koltuğunu kaybetmesin de onlar için gerisi teferruat" demiştim. Nitekim öyle de oldu. Kılıçdaroğlu, 2014 Cumhurbaşkanlığı seçimindeki adayları Ekmeleddin İhsanoğlu için de, "Son derece kibar, tevazu sahibi, bilgili bir insan. Toplumun her kesimini kucaklar" diye övgüler düzmüştü. Geçen hafta İhsanoğlu, Erdoğan'a oy vereceğini açıkladı. 2014'te Kılıçdaroğlu'nun çağrısıyla "tıpış tıpış" sandığa gidip İhsanoğlu'na oy vermesi söylenen CHP'liler ne hissetmiştir, kim bilir...

Ama Kılıçdaroğlu'nun umrunda mı dersiniz, hayır. Zira Kılıçdaroğlu'nun, CHP'nin başına geçtiği günden bu yana tek bir öncelikli hedefi vardı ve bu seçim kazanmak değil, önce kendi koltuğunu korumaktı. Bu yüzdenseçimlerde gösterilmeyen cevvalik, parti kongrelerinde gösterildi.

CHP, referandumdan bu yana ayak sesleri duyulan, Ak Parti'nin her hafta ayrı bir kongre yaparak yenilediği süreci, kendi içindeki karışıklıklar ve denge siyasetiyle tüketti. Bu yüzden "Hodri meydan!" diyerek çağrı yaptıkları erken seçime kendileri hazırlıksız yakalandı. Şimdi de CHP'li 15 milletvekili istifa ederek İyi Parti'ye katılacaklarını açıkladılar. Bu hamleyle İyi Parti'nin Meclis'te grup kurarak seçime girmesi sağlanacak. Akşener böylece 100 bin imza toplamasına gerek kalmadan aday olabilecek. Yüksek Seçim Kurulu da İyi Parti'nin parlamento seçimlerine katılabileceğini açıklamıştı.

Çok iyi oldu! Türkiye'nin 15 Temmuz sonrası virajları başarıyla aldığı bir dönem yaşadık. Ama artık aracı tam istikâmetine sokma dönemi geldi. Bu sürece girerken, toplumun tüm kesimlerinin demokratik bir seçim süreci

yaşandığını hissetmesi ülke kazancımız olur. Afrin'e harekât başladığında "kefen giymiş tosunlar" diye bekâmücadelemizi sulandıran Akşener ile "Afrin merkeze girilmesin" diyeyalvaran Kılıçdaroğlu bence birbirlerine çok yakıştılar. Olan Akşener'i milliyetçi-muhafazakâr, Kılıçdaroğlu'nu sol-ulusalçı sanan seçmen kitlelerine oldu ama bir yerden sonra da uyanmak lazım, değil mi?!

Hürriyet /A.Kadir SELVİ

Muhalefetin İkinci Adımı Ne Olacak

DEMİREL'e ait olan, "Siyasette 24 saat bile uzun bir süredir" sözünün pabucu dama atıldı. Artık siyasette saatlerin hatta dakikaların önemli olduğu bir döneme girdik. Muhalefet cephesinde baş döndürücü bir trafik yaşanıyor. Kritik bir 72 saate girdik.

Normalde bugünkü yazıların başlıkları 'Gözler YSK'da' olacaktı. Ancak **Kılıçdaroğlu**'nun hamlesiyle CHP'den istifa eden 15 milletvekilinin İYİ Parti'ye geçmesiyle birlikte dengeler değişti. İYİ Parti'nin seçimlere girmesinin önünde hiçbir engel kalmadı. Pazartesi günü İYİ Parti'nin seçimlere giremeyeceğini ilan etmesi beklenen YSK, pazar günü İYİ Parti'nin seçimlere girmesi kararını aldı. CHP'nin kararını bir defalığına yapılmış bir hamle olarak görmemek lazım. Devamı gelecek. Şimdi bu hamlenin iki noktada siyasi sonuçları bekleniyor.

1- Cumhurbaşkanı adaylığı

2- Milletvekili seçiminde ittifak

CHP kurmayları, "**Kritik 72 saate dikkat.**

Baş döndürücü bir trafik

yaşanıyor" uyarısında bulundular. Asıl önemli olan ikinci adım olacak. CHP Grup Başkanvekili **Engin Altay**, "**AKP'nin hamleleri karşısında bizim de tedbirlerimiz var**" dedi. Öncelikli olarak Meclis'te güçlü bir muhalefet bloku oluşturmak için "sıfır baraj ittifakı"ndan söz etti. Daha önce Genel Başkan Yardımcısı **Bülent Tezcan** gündeme getirmişti. Benzer bir formülü **Tarhan Erdem**'den dinlemiştim. Milletvekili seçiminden ziyade muhalefetin Cumhurbaşkanlığı seçiminde ne yapacağı üzerinde duruluyor. Şu ana kadarki eğilim ilk tura muhalefetin kendi adayları ile gireceği

yönündeydi. İkinci tura kalırsa **Erdoğan** karşısındaki adayda ittifak formülü üzerinde duruluyordu. Dünkü hamleden sonra **Erdoğan**'a karşı ortak aday formülü yeniden güç kazanmaya başladı. Düne kadar dağınık bir görüntü sergileyen muhalefet moral kazandı. Cumhurbaşkanlığı seçiminde ortak aday ve milletvekili seçiminde ittifak seçenekleri yeni baştan masaya yatırılıyor. 72 saat içerisinde tablonun biraz daha netleşmesi bekleniyor. CHP'li **Engin Altay**, "Her şey mümkün, hiçbir şey imkânsız değil" diye özetledi.

Kılıçdaroğlu-Akşener Görüşmesinde Kararlaştırıldı

Bu arada CHP'den 15 milletvekilinin istifa ederek İYİ Parti'ye geçmesi A planı değil, B planıydı. Ancak YSK'da yapılan tartışmalarda İYİ Parti'nin seçimlere girmesine izin verilmeyeceği yönünde bir izlenim oluşunca B planı öne çekiliyor, A planı oluyor. İYİ Parti ile CHP arasındaki trafik cumartesi gecesi yürüyor. Ama asıl adım perşembe günü İstanbul'da **Akşener** ile **Kılıçdaroğlu**'nun gizli görüşmesinde atılıyor. Harekete geçilmesinde ise kritik isimlerden birisinin CHP'nin YSK'daki temsilcisi, Av. **Mehmet Hadimi Yakupoğlu** olduğunu belirtmek isterim.

Düne kadar CHP'nin Cumhurbaşkanı adayları olarak **İlhan Kesici** ve **Yılmaz Büyükerşen** isimleri üzerinde duruluyordu. Değerli tarihçimiz **İlber Ortaylı**'nın ismi de gündeme gelmişti.

Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'ın, "Gönlüm şahsen ana muhalefetin başındaki zatın seçim yarışında olmasını ister. Başka aday aramasına gerek yok. Kendisi meydana çıksın. Buyur meydan, aday ol" çağrısına rağmen **Kılıçdaroğlu**'nun Cumhurbaşkanı adayı olmayacağı neredeyse kesinleşti. **Kılıçdaroğlu**, salı günü PM'den yetki alacak. Peki kim olacak? CHP'nin jestinden sonra **Meral Akşener**'in Cumhurbaşkanı adaylığı konusundaki kararını gözden geçirmesi bekleniyor. En azından ısrarlı olmayacağı düşünülüyor.

GÜL DENKLEME GİRDİ

Bugün **Kılıçdaroğlu** ile görüşecek olan Saadet Partisi Genel Başkanı **Temel Karamollaoğlu**'nun görüşme trafiği önemli.

Muhalefet cephesindeki beklenti, **Karamollaoğlu**, **Akşener** ve **Kılıçdaroğlu**'nun ikinci adımı atıp 72 saat içinde yeni bir ittifak modeli ile ortaya çıkacakları yönünde. Bu gelişmeler ortak aday formülünü güçlendirmeye başladı. **Abdullah Gül** yeniden denkleme girdi.

Uğruna darbeler yapıp, muhtıralar verilen Cumhurbaşkanlığı seçiminin muhalefete bırakılmayacak kadar önemli bir iş olduğu görüldü. Ama asıl önemli olan: Millet bu işe ne diyecek?

TAKVİM / İsmail ÇAĞLAR

Siyaset Yok Şov Var

Erken seçim kararı alındığından beri CHP ve onun peşine takılan Erdoğan karşıtları siyaset hariç her şeyi yapıyorlar.

Girmedikleri küp, boyanmadıkları boya kalmadı. Halbuki ne güzel erken seçim diye tutturmuşlardı. Erdoğan'a diktatör diyorlardı ve ne hikmetse, bu nasıl bir diktatörlükse bir an önce seçimle diktatörü devirmekten bahsediyorlardı.

Hodri meydan dendi, seçim tarihi açıklandı şimdi ise seçimle ve siyasetle alakasız işler peşindeler.

Adeta gerilimi aşama aşama tırmandırıp 'Bu seçimi yaptırmayacağız' kararı almış gibiler.

Ortada bir cumhurbaşkanı adayı yok, Türkiye'nin geleceğine dair bir vizyon yok, siyasi bir program yok.

Varsa yoksa karanlık odaklara selam çakma, içi boş retorik ve ucuz şov.

Kılıçdaroğlu'na cumhurbaşkanı adayını soruyorlar.

O ise cevabında Haziran'dan, kirazdan, yazdan bahsediyor. Keşke Kılıçdaroğlu'nun bildik isabetsiz açıklamalarından birisi olsa. Ama sanki öyle değil.

Sanki sokağa göz kırpmıyor. Kendilerine Haziran örgütlenmesi adını veren Gezi çapulcularına selam gönderiyor.

Devletten yediği her sillede '**Bahar yakındır**' diyerek takipçilerine moral aşılamaya çalışan FETÖ'yle aynı ağız konuşuyor.

Huzur içinde seçim olmasın, partiler ve adaylar tane tane Türkiye vizyonlarını anlatmasın, seçmen aklı selimle kararını veremesin, ortalığı

toz duman götürsün, at izi it izine karışsın diye çabalar gibi bir halleri var.

Adayınız kim diye sorunca ilk mektep talebesi gibi dört mevsimin faziletlerini sayıyor, ittifak yapacak mısınız sorusuna da cevap yok.

Kaybederseniz görevinizden istifa eder misiniz diye sorulsa

'Aydın'ın inciri, Amasya'nın elması meşhurdur' diye yerli mallarının faziletlerini anlatacak.

Gel gör ülkeyi kurtarmaktan bahsediyor.

Ülke kurtuldu Kemal Bey.

15 Temmuz gecesi, sadece FETÖ'cü darbe girişiminden değil bir deli gömleği gibi üzerine geçirilmiş elbiseden de kurtuldu.

Halen de kurtulmaya, yırtılan deli gömleğinin yerine kendine yakışır bir elbise dikmeye devam ediyor.

Siz kendinizi kurtarın Kemal Bey. 25 Haziran'da o koltuk gider mi gider...

İttifak Varken Hülleye Ne Gerek Var

YSK Meral Akşener'in İP'sinin seçime girip giremeyeceğiyle ilgili henüz bir karar vermedi. Ancak CHP ile İP apar topar hülle yolunu seçtiler.

CHP'li 15 milletvekili partisinden istifa edip İP'ye geçecek. Böylece mecliste grup kuran İP seçime girme hakkı kazanmış olacak.

Peki YSK, "İP seçime girebilir" derse ne olacak? Ne gam! O zaman da bizden korktular onun için izin verdiler, derler.

Haydi diyelim demokrasi sevdalısı CHP gerçekten İP'yi kurtarmak istiyor. O zaman neden ittifak yapmazlar?

Yeni kabul edilen ittifak düzenlemesi ile İP parti olarak seçime giremeye bile, İP'nin milletvekili adayları CHP listelerinden aday olabilir. Hem iki parti güçlerini birleştirir hem de hülleye gerek kalmaz.

Ama o zaman ucuz şov olmaz!

Vekil pazarı açılmış, seçmenin CHP'ye verdiği oy İP'ye payanda yapılmış, milli irade pula dönmüş kimin umurunda.

Şov var mı, içi boş retorik var mı, bol popülizm ve hamaset var mı, sen ondan haber ver!

Cevabı Belli Soru

Kemal Kılıçdaroğlu cumhurbaşkanı adayı olursa, parti olarak CHP'nin aldığı oydan daha az oy almaktan korkuyor olabilir mi?

TAKVİM/Şebnem BURSALI

CHP Ülkeyi Yönetme İddiasından Vazgeçtiğini İlan Etti

Dün CHP ve İyi Parti (İP) arasında sözde "ittifak" adı verilen şeyin ne olduğunu ben size şöyle anlatayım. Bir kere; Meral Akşener, Genel Başkan olduğu günden düne kadar her yerde "100 bin imza ile Cumhurbaşkanı adayı olacağım" dedi mi, dedi. Peki; şimdi dün olan şeyin gerekçesi ne? Meral Akşener, Cumhurbaşkanı adayı olsun işbirliğidir. Yani; öyle CHP ve İP'nin iddia ettiği gibi; İP'nin seçimlere girip giremeyeceğiyle ilgili endişe ile yakından uzaktan ilgisi olamaz. Çünkü 20 milletvekili ile grup kuran parti, doğrudan Cumhurbaşkanı adayı çıkarabilir, yoksa anayasaya uygun değil ise; Genel Başkan Cumhurbaşkanı adayı olur ama kendisi seçimlere giremezdi. Yani; bu oyunun adını baştan koyalım ki; CHP ve İP arasındaki bu işbirliğinin tek hedefi vardır o da; Meral hanımın aday olabilmesi. Peki; CHP'nin bundan çıkarı nedir? İşte bu sorunun doğrudan veya dolaylı bir cevabı gerçekten yok.

Neredeyse 100 yıllık bir parti, Cumhuriyet'i kuran parti CHP, daha 2 gün önce kurulmuş bir partinin ve onun liderinin peşine takılmış, onun ardından siyaset yapmaya çalışıyor. Son sözüm yine CHP'yi yönetenlere. Yeni sistemde eğer bir Genel Başkan Cumhurbaşkanı adayı olmuyor ise; ülkeyi yönetme iddiasından olmadığını da baştan ilan ediyor demektir. Sözümüzü son bir soru ile bitirelim; Ey CHP'yi yönetenler, Genel Başkan'ınızı aday göstermeyerek ülkeyi yönetmekle ilgili hiçbir iddianızın kalmadığını da, bu iddiadan vazgeçtiğinizi de ilan etmiş olmuyor musunuz?

23 NİSAN VE 24 HAZİRAN

Bundan 98 yıl önce İstanbul'da Mebusan Meclisi kapatıldıktan sonra bugün Mustafa Kemal Paşa (Atatürk), meclisi Ankara'da toplamaya karar verdi.

Milletvekillerini Ankara'ya çağırdı ve Mustafa Kemal Paşa ile Meclis üyeleri, Meclis binasının önünde vatanın ve milletin kurtuluşu için dua ettiler. Yeni Meclis'in adında millet kelimesi geçmeliydi.

Yeni Meclis'in adına Türkiye Büyük Millet Meclisi denildi ve hızla yeni bir anayasa

hazırlanması kararı alındı. Saltanatın kaldırılmasından sonra Cumhuriyet'in ilanı için bütün şartlar oluşturuldu ve 20 Ocak 1921 tarihli Anayasa'nın 1. maddesinin sonuna "Türkiye Devleti'nin idare şekli Cumhuriyet'tir" sözü eklendi. 29 Ekim 1923 tarihinde Meclis'te oy birliği ile Cumhuriyet ilan edildi ve Mustafa Kemal Paşa ilk Cumhurbaşkanı seçildi. 2 yıl sonra 100. yılını kutlayacağımız 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, Türk milletinin tam bağımsız ve egemenliğin millet eliyle kullanılacağına devlet yönetimine uyarlandığı tarihtir aynı zamanda. Milletiyle Kurtuluş Savaşı'ndan çıkan yorgun ama mağrur bir Türk devleti, artık ulusal egemenliğini de ilan etmiştir. Bundan 62 gün sonra çok önemli bir seçime gidiyor Türkiye. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile bu bağımsızlığını, egemenliğin millet eliyle daha güçlü devlet yönetiminde olacağını sağlamak için milletvekili seçimi ve Cumhurbaşkanlığı seçimi yapılacak. Büyük Atatürk'ün açtığı bu yolda daha emin adımlarla yürümek bundan sonra daha kolay olacak.

ADAY ADAYLARINA ÖĞÜTLER

Malum; 2 ay sonra seçim olunca hemen her partide aday aday enflasyonu yaşanacak. Bu dönem milletvekili sayısı 550'den 600'e çıkınca daha da cazip hale geldi vekillik. Ve; Cumhurbaşkanlığı sisteminde; daha güçlü bir yasama olacağından milletvekilliğinin ağırlığı da artacak. Bütün bunlardan yola çıkarak 600 kişilik Meclis için başvuruların sayısının on binlerle ifade edilecek rakamlara ulaşması işten bile değil. Geçtiğimiz günlerde Balıkesir Büyükşehir Belediye Başkanı Zekai Kafaoğlu'nun düzenlediği Şehir Buluşmaları kapsamında Balıkesirliler'le buluştuk. Paneldeki konuşmalarda en ilginç bilgiler; iletişimci Fatih Akbaba'dan geldi. Aday olmayı düşünenlere ne yapmaları kadar ne yapmamaları gerektiğini de anlatan Fatih hoca, kürsü hitaplarında ve neleri konuşmaları konusunda tüyolar da verdi adaylara. Aklımda kalan 2 tüyo; kürsüde konuşurken, dinleyiciler arasında tanıdığın bir kişiye odaklan ve ona konuşur gibi konuş. Sesini çok yükseltme, ara ara yükselt, konuşman bitene kadar sesin dayansın. Ve; kürsüde konuşurken su içme; sürahiyi veya bardağı düşürür kırarsan bütün konsantrasyon dağılır. Bizden söylemesi.

MİLLİYET/ Tunca BENGİN

İttifak Değil Süt Kardeşliği

Erken seçim öncesi Ankara'da dar alanda ve zamanda kısa paslaşmalar devam ediyor. Herkes İYİ Parti'nin seçimlere katılıp katılamayacağına odaklanmışken **Kılıçdar-oğlu'ndan sürpriz bir hamle geldi ve CHP'li 15 milletvekili İYİ Parti'ye katıldı.** Bir başka deyişle İYİ Parti'nin C planı devreye girdi ve Meclis'te grup kurarak seçimlere girmesinin önu açıldı.

Ya da Meral Akşener'in 100 bin imzayla Cumhurbaşkanı adayı olmasında, YSK'nın "**engel çıkaracağı**" iddiasının önu kesildi. Nitekim hemen ardından da YSK'dan "İYİ parti seçimlere girebilir" açıklaması geldi. Siyasi arenada ilk kez karşılaştığımız iki parti arasındaki bu görüntü bazılarınca gizli ittifak ya da hülle gibi yorumlansa da aslında buna "**süt kardeşliği**" demek daha doğru.

Tabi şimdilik kaydıyla.

Çünkü her iki parti de şu anki duruma göre, yani yine bir değişiklik söz konusu olmazsa ayrı ayrı aday göstererek Cumhurbaşkanlığı seçimine katılacaklar.

Yani Birliktelik Söz Konusu Değil

Ancak bu birbirlerini koruyup kollamaya-cakları anlamına gelmiyor.

Seçimlerin ikinci tura kalma durumu söz konusu olursa da konunun "**süt arkadaşlığına**" dönüşeceği ise zaten malum...

İşte bu noktada da 17. dönem İstanbul

Milletvekili Yılmaz Hastürk'ün önerisi şu:

CHP'nin adayı İYİ partinin adayından fazla oy alır ve Cumhurbaşkanı seçilirse İYİ partinin adayını başkan yardımcısı yapmalıdır. Ters olursa Meral Akşener kazanırsa da CHP'nin adayı başkan yardımcısı olmalıdır.

İYİ parti yeterliliğini, güvenilirliğini ispat etmek için Meral Akşener'in adına toplanacağı söylenen imzaları da alarak halkın karşısına çıkmalıdır. İddia sahibi iddiasını ispatla mükelleftir.

Dolayısıyla hiçbir şekilde imza toplamayı

durdurmadan 100 bin imzayla

Cumhurbaşkanlığı adaylığını halk nezdinde de tescil ettirmek durumundadır.

Birinci Meclis'in dünyaya ilk mesajı

Seçim heyecanı ve tartışmasının dorukta olduğu bir dönemde 23 Nisan'ın önemi daha da iyi anlaşılıyor.

Çünkü biz bugün millet olarak kendi irademizle yolumuzu çizebiliyorsak bunu 98 yıl önce bugün ilan edilen egemenliğimize borçluyuz.

O nedenle de hangi şartlarda bugünlere nasıl geldiğini hiç unutmamakta yarar var. Özellikle de son **Osmanlı Mebusan Meclisi**'nin işgalci İngilizler tarafından kapatılmasını ve Mustafa Kemal Paşa'nın meclisi yeniden hayata geçirmek için verdiği mücadeleyi. Ve herbiri ayrı bir anlam içeren hamlelerini. Marmara Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi **Prof. Dr.**

Vahdettin Engin anlatıyor:

Meclis önce "Büyük Millet Meclisi" olarak isimlendirildi, 1921 yılı başından itibaren ise "**Türkiye Büyük Millet Meclisi**" olarak anılmaya başlandı. Mustafa Kemal Paşa "**Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi**" sıfatını kullandığı gibi, ülke ismi olarak Türkiye kavramı yerleşmiş bulunuyordu.

Meclis toplandığı gün aldığı bir numaralı kararlar da aslında son Osmanlı Mebusan Meclisi'nin devamı olduğunu gösteriyordu. Kararda şöyle deniyordu:

Büyük Millet Meclisi'nin bu kere intihap edilen azalarla İstanbul Meclis-i Mebusanı'ndan ihtihak eden azalardan müteşekkil bulunmasına karar verildi.

Ertesi gün, yani 24 Nisan 1920'de ise Meclis gündeminde birçok mesele varken **Ağnam Vergisi Kanunu**'na öncelik tanınmıştı.

Çünkü İstanbul'daki son **Osmanlı Meclis-i Mebusan**'ı İngilizler tarafından dağıtılmadan önce aynı kanunu görüşüyordu.

Dolayısıyla Meclis almış olduğu ilk karar ve kabul ettiği ilk kanunla tüm dünyaya şu mesajı vermiş oluyordu:

İstanbul'daki Meclis işgalciler tarafından dağıtılmış olsa da biz buradayız ve çalışmalarımıza kalmış olduğumuz yerden devam ediyoruz...

TÜRKİYE – Cem KÜÇÜK

28 Şubat Gazetecilerine Operasyon İçin Geri Sayım Başladı...

Sevgili okurlarım bu köşede yazdıklarımın zaman içinde hayata geçtiğinin, yani doğru çıktığının en büyük şahidi sizlersiniz. Ben bir konuyu yazıyorsam boşu boşuna yazmam. İşte şimdi Türk medyasında herkes çok yakında 28 Şubat'ın medya ayağındaki gazetecilere operasyon yapılacağını konuşuyor. Oysa ben bunu son iki ay içinde kaç defa yazdım. Millet şimdi akılları başlarına geliyor.

Aynı şekilde 17-25 Aralık darbe sürecinde FETÖ söylemlerini (ayakkabı kutuları, sıfırlama tapesi vs.) kullanarak meşru hükümete darbe teşebbüsüne iştirak eden her gazetecinin de hukuken bedelini ödeyerek medyadan tasfiye edileceğini yazıyorum ve 2018 yılında bunun da hayata geçeceğini göreceksiniz. 28 Şubat gazetecilerine çok yakında operasyon geleceği konusunda Habertürk'ten **Fevzi Çakır** çok başarılı bir gazetecilik örneği olan bir haber yaptı. Önce bu haberi dikkatle okuyalım sevgili okurlarım:

"28 Şubat sürecine ilişkin 103 sanığın yargılandığı davada geçen hafta, eski Genelkurmay Başkanı emekli İsmail Hakkı Karadayı ve Genelkurmay 2. Başkanı emekli Çevik Bir ile dönemin YÖK Başkanı Kemal Gürüz'ün de aralarında bulunduğu 21 sanığa müebbet hapis cezası verildi. Bu cezadan sonra Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı kritik bir adım attı. **Başsavcı Yüksel Kocaman**'ın talimatıyla, daha önce FETÖ üyesi savcılar tarafından uzun süre sürüncemede bırakılan 28 Şubat'ın sivil ayağına ilişkin soruşturma dosyası raftan indirildi. **Terör Suçları Soruşturma Bürosu**'nda görevli bir savcı, soruşturma dosyasını yeniden açtı.

Savcılık, dönemin medya, yargı, sendika ve meslek kuruluşu temsilcilerini kapsayan geniş bir inceleme başlattı. Soruşturmada, 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nin suç tarihi kabul ettiği **eski Başbakan Necmettin Erbakan'ın istifa ettiği 18 Haziran 1997 esas alınacak**. Buna göre, 28 Şubat'a giden süreçte 18 Haziran 1997'ye kadar olan dönemde rol aldığı tespit edilen sivil isimler soruşturulacak. Ankara Emniyeti'ne 28 Şubat MGK'sı ve Erbakan

hükûmetinin istifasıyla sonuçlanan süreçte rol aldığı belirlenen sivil isimlerin tespiti için talimatlar yazıldı.

Talimat yazısında şöyle denildi:

“28 Şubat sürecinde bir kısım sivil toplum kuruluşunu, basın-yayın kuruluşlarını, üniversite görevlilerini, sermaye çevrelerini, bürokrasiyi, ‘silahsız kuvvetler’ diye görevlendirip ‘Bu defa işi (darbeyi) silahsız kuvvetler halletsin’ emri vererek, belirlenemeyen emirleri, hükûmete dayatıp demokrasiye balans ayarı yaptırılarak, halkın seçtiği hükûmet istifa ettirilerek, ‘postmodern darbe’ gerçekleştirilmiş ve 18 Haziran 1997’de Türkiye Cumhuriyeti hükûmeti düşürülerek, asker-sivil iş birlikçiler eliyle darbe gerçekleştirilmiştir. Şüphelilerin 28 Şubat sürecinde 18 Haziran 1997 tarihine kadarki, cuntacı unsurların emirleri doğrultusunda hükûmetin düşürülmesini sağlayan eylemlerinin ve tüm davranışlarının, yazılı-görsel, resmî-özel belgelerle tespiti ile hazırlanacak evrakın ivedilikle Başsavcılığımıza gönderilmesi rica olunur...” Soruşturmanın, “üniversiteler, provokatörler ve sivil kişiler, iş adamları, medya, sivil toplum kuruluşları ve yargı’ olmak üzere 6 aylık olarak yürütüldüğü öğrenildi. Emniyet’e gönderilen talimatta, bunlardan herhangi birinde 28 Şubat sürecinde aktif olarak rol üstlendiğine dair tespitler bulunan bazı isimlerin de araştırılmasının istendiği belirtildi. Başsavcılığın, Emniyet’ten gelecek cevaplara göre soruşturmasını derinleştireceği ve operasyon düğmesine basacağı kaydedildi.” Bu uzun haber kelimesi kelimesine doğrudur. 28 Şubat darbesine destek vererek iştirak ettiği için hakkında operasyon yapılacak gazeteciler ise **Ertuğrul Özkök, Fatih Altaylı, Sedat Ergin, Mehmet Y. Yılmaz, Zafer Mutlu, Fatih Çekirge** vb. isimlerle 28 Şubat’ın televizyon ayağındaki **Uğur Dündar, Ali Kırca** gibi isimlerdir. Bu kişiler 28 Şubat davası kapsamında yargılanacaktır, fakat soruşturmanın kapsamında başka gazeteciler ve televizyoncular da vardır. Yani yargılanacak 28 Şubat medyaçıları listesi epey kabarıktır. Düşük profilli isim olduğu ya da bugün hükûmete yalakalık yaptığı için bazı isimler adaletten sıyrılacağını sanmasın. Bugün hükûmete yalakalık yapılması 28 Şubat

konjonktüründeki suçları affettirmiyor. Savcılarımız bu konuda çok hassas. 28 Şubat darbesine azgınca destek veren ve şu an **medeni ölü** olan bazı gazeteciler de kurtulacağını zannetmesin. **28 Şubat darbesine destek vermiş tüm gazetecilerin isimleri tek tek biliniyor ve hepsine gelecek operasyon çok yakındır.** Türk milleti adına adaleti temin etmekle görevli Türk yargısı milletin adalet arzusunu gerçekleştirecektir. Halkımız müsterih olsun.

TÜRKİYE – Süleyman ÖZİŞİK

Erdoğan Bu Seçimi Hükmen Kazanır!

Hepimiz sabırsızlıkla CHP'nin adayını açıklamasını bekliyorduk. Yani en azından tek aday açıklanacağını sanıyorduk ama sürüsüne bereket...

Karşısında kamerayı gören adaylığını açıkladı. Aday olmakla, rezil olmak arasındaki farkı gözetmeden adaylığını açıklayanların sayısı her an artıyor. Olanı biteni izlerken, "Devlet Bahçeli sadece erken seçim kararı almamış. Aynı zamanda bunların aklını da almış" diyorum.

Tam da MHP liderinin dediği gibi, ortalık cümbüşe döndü baksanıza...

Yani kusura bakmayın ama oturduğu apartmanın yöneticiliğine dahi seçilemeyecek isimlerin Cumhurbaşkanlığı'na aday olması bana normal gelmiyor. İlaç firmaları, çıkardığı ilaçları ilk bunların üzerinde mi deniyor anlamıyorum ki?

Bu nedir ya?

Sözüm ona yüzde 50'yi temsil ettiğini söyleyen bir parti bu hâllere mi düşer? İlkokul birinci sınıfta, sınıf başkanlığına adaylığını koyan bebeler bile bu kadar komik olmaz kardeşim.

Adaylara bakar mısınız?

Didem Engin isimli milletvekili, "Ülkemizin içinde bulunduğu karanlık tabloya ışık tutacak bir yol haritasıyla Cumhuriyet Halk Partisi'nden Cumhurbaşkanlığı aday adaylığımı açıklıyorum" diyor.

Eminim ki birazdan **"Bu kimmiş ya?"** diyerek adını aratacaksınız çünkü hanımefendiyi sadece saçlarını örme tekniği sayesinde tanıyoruz. Bunun dışında Meclis'te altına imza attığı bir icraatı yok.

Peki ya Öztürk Yılmaz'a; daha doğrusu nam-ı diğer "Muhasebeci Kenan" a ne demeli?

Bir arkadaşım arayıp bana haberi verdiğinde, **"Hayır ya bu bir şaka olmalı. Birileri, gerilen siyasi ortamı yumuşatmak için uydurmuştur"** dedim.

Ciddi ciddi aday olmuş ya!

"Hesap uzmanı"ndan bir şey olmayınca,

"muhasebeci"ye düştü bu işler demek ki...

"Artık kenardan aday olunmaz, tavşan aday olunmaz, burası er meydanıdır. Bunu alabilecek insanların çıkması gerekiyor. 47 yaşındayım, hayatımda hiçbir zaman başarısızlığım olmadı. Bunu başaracağıma sonsuz inanıyorum. Zerre kadar tereddüdüm yok, hiç kimseden korkum, endişem yok..."

Adaylığımı bu sözlerle açıklamış!

Bu arkadaşşa birileri zorla esrar çektirmiş galiba. Yani bu kafayla giderse, çok yakında Türkiye'nin ilk astronotu unvanını da kazanacak gibi duruyor. Bu ne güven patlamasıdır böyle...

"Artık kenardan aday olunmaz, tavşan aday olunmaz, burası er meydanıdır" demeler falan...

Ben asıl, seçim kampanyasını ne üzerine konumlandıracak, onu merak ediyorum.

"Vaktiyle Musul Konsolosluğu'nu verdim ama yetmez. Şimdi Türkiye'yi teslim edeceğim" diyecek değil herhâlde.

"Bana oy verin ama CB aday demeyin. Kısaca 'Çaycı Zeki' diyebilirsiniz" şeklinde kampanya yapar mı dersiniz? Allah aşkınıza...

15 Temmuz kanlı darbe girişimi, bu adamın Cumhurbaşkanı olduğu bir dönemde yaşansaydı ne olurdu hiç düşündünüz mü? Ne yapardı, nasıl davranırdı sizce? Söyleyeyim...

Büyük ihtimalle yakalandığında **"Ben Cumhurbaşkanı değilim"** der, kendini 'Kaportacı Rüstem Usta' olarak tanıtır.

Kapıdaki gariban güvenlik görevlisini de **"Cumhurbaşkanı budur"** diye ispiyonlar, ölüme gönderirdi. Gerçi FETÖ buna dokunur muydu orası muamma!..

Musul Konsolosluğu basılmadan birkaç gün önce Irak'taki FETÖ okullarını ziyaret ettiğine göre, FETÖ darbe yapmadan ülkeyi bundan teslim alırdı herhâlde...

Yalansa yalan deyin kardeşim!

Bu adam saydığım eylemlerin tamamını Musul Konsolosluğu basıldığında yapmadı mı?

Emrinde çalışan insanları ölümle burun buruna getirirken, kendisi arazi olmadı mı?

Bak, bir şey söyleyeceğim.

Bu adam aday olup da minimum yüzde 0,35 alsın var ya. Hem vallahi hem billahi, ben Afrika'daki Zulu Kabilesi'yle yaşamaya giderim.

Gerçi bu adam aday gösterilirse Erdoğan maçı **"hükmen"** kazanır ama o ayrı mesele...

CHP'ye önerim... Bu adamı Cumhurbaşkanı aday olarak gösterecekseniz, bir de yedeğini hazırlayın. Çünkü **"höt"** dendiğinde, devleti bırakıp kaçır bu adam! Ya da siz bilirsiniz,

gösterin! Hatta Canan

Kaftancıoğlu, Sera Kadıgil, SİHA Sezgin

ve Eren Erdem'i de aday gösterin.

Ama gülünce, "Niye gülüyorsunuz?" demeyin!

KARAR – Mete YARAR

Nereden Başlasam Bilemedim

Geçen haftalarda Karabük'te KYK'nın bir organizasyonuna katıldım. Toplantı öncesinde rektör sayın Refik Polat ile sohbet etme fırsatı buldum. Sohbet sırasında çok ilginç bir konu gündeme geldi, ben de sizinle paylaşmak isterim.

Sayın rektör, üniversitede yurt dışından gelen dört bini aşkın öğrenci olduğunu ifade etti.

Açıkcası sayıyı duyunca oldukça şaşırdım ve böyle bir şeyin nasıl olabildiğini sordum.

Öncelikle öğrencilerin bu seçiminin hem üniversitenin hem de bölge halkının yabancı öğrencilere bakışındaki farklılıktan

kaynaklandığını ifade etti. Yine Suriyeli öğrencilerin genellikle sınır hattındaki üniversiteleri tercih ettiklerini ancak ikinci tercih olarak, seçim yaptıkları üniversite olduklarını söyledi.

Özellikle öğrencilerin memnuniyetlerini birbirlerine iletiyor olmalarının da üniversiteyi çok tercih edilir kıldığını ekledi.

Afrika'nın çeşitli ülkelerinden de çok sayıda öğrenci gelmiş. Bunun nedeni de şöyle açıkladı: "O biraz da bizim gayretimizle oldu."

Örnek olarak Çad ile yaptıkları işbirliğini anlattı. Bir gezi için bölgeye gittiğinde yaşanan

dramdan çok etkilendiğini ve oranın eğitim kurumları ile bir protokol yaptıklarını söyledi. Gelen bu öğrenciler kim diye sordum. Üniversite imtihanında ilk beş yüz kişi arasına giren öğrenciler arasından seçim yaptıklarını söyledi. Nereden geldiklerine dikkat ettiklerini ve o coğrafyanın ihtiyaçlarına göre de eğitim verdiklerini söyledi. Ülkede yalnızca sekiz göz ameliyatı yapacak hekim var dedi . Peki bu öğrenciler parasız mı okuyor? “Hayır, okul harçları yatırılıyor.” Peki kim ödüyor? “Karabük’ün hayırsever insanları öğrencileri sahipleniyor, hayır kurumları da ayrıca aylık giderlerini karşılıyorlar” diye ekledi. Çin buna çok benzer bir proje gerçekleştirmişti. Bölgedeki bütün öğrencileri ülkesine çekmeyi başlamıştı. Hatta Türkiye’de okuyan öğrencilere transfer teklifinde bile bulunmuşlardı. Öğrenciler mutlu oldukları için bu teklifleri reddetmişlerdi. Her gidişimde bu güzide Karabük şehrimize olan saygım daha da artıyor. Ayrıca ciddi bir gayret isteyen çalışmasından dolayı Sayın rektörü de tebrik ediyorum. Gelen öğrenciler ve Suriyeli öğrencilerin çoğu bölümlerinde dereceye oynuyorlar. Ayrıca ülkelerinin durumunu bizim öğrenciler ile paylaştıklarını ve müthiş bir empati fırsatı doğduğunu ifade ediyorlar. Bizim öğrencilerimiz bu kültür değişiminden çok memnunlar. Bugün yapılanların ne olduğunu anlamayanlara hadi biraz geriye giderek anlatmaya çalışalım . “Türkiye’nin bugünkü mücadelesi, yalnız kendi nam ve hesabına olsaydı belki daha kısa, daha az kanlı olur ve daha çabuk bitebilirdi. Türkiye, büyük ve mühim bir gayret sarfediyor. Çünkü müdafaa ettiği, bütün mazlum milletlerin, bütün doğunun davasıdır ve bunu nihayete getirinceye kadar Türkiye, kendisiyle beraber olan doğu milletlerinin beraber yürüyeceğinden emindir.” (1922) (Atatürk’ün S.D. II, s. 40) Hani bazen kızıyorlar ya Türkiye bu işlerle neden uğraşiyor diye. Alın size Atatürk’ün ağzından bu mücadelenin ne olduğu ile ilgili sözler

“ Ümid ederim ki, uygun bir barış yapılmasından sonra durumumuz iyi yönetilirse hudutlarımızın içindeki durumumuzdan daha iyi olur. Bu noktada bir düşüncemi açıklamak istiyorum. Toplumuz için çizdiğimiz sınır dışında kalan dindaslarımızla, bu saygıdeğer kardeşlerimizle aynı sınır içinde yüzyıllardan beri vatandaşlık ettik. Bu kardeşlerimiz her tarafa, Suriye’de, Irak’ta Yemen’de, Doğuda kendi içlerinde varlıklarını korumak ve bağımsızlıklarını sağlamak için çaba harcıyorlar. Tüm bu Islam parçalarının bağımsızlığa ulaşabilmeleri, Islam dünyası için ne büyük bir mutluluk olur. Bunun gerçekleşmesiyle Islam dünyasının durumunun ne denli güçleneceğini şimdiden canlandırmakla pek büyük bir mutluluk duyuyorum. Düzeleceğine kuşumuz kalmayan Islam dünyasının başarısını o denli sağlam görüyorum ki, bu imanla düşüncelerimi açıkladığımdan dolayı duyduğum vicdanı zevk pek büyüktür.” Bu ülküyü sahiplenen ve buna ulaşmak için çaba sarfeden bütün kişilere selam olsun. Yolunuz yolumuzdur diyorum. Bu çabaları boşa görenlere ise, neler olduğunu tekrar bir hatırlatalım . . Bu çalışmalar neticesinde Tunus’ta Burgiba’ya, Mısır’da 1952 de krallığı deviren Genç Subaylar Hareketi üyelerine, Endonezya’da Sukarno’ya, Hindistan’da Gandi’ye, Pakistan’ın kurucusu Muhammed Ali Cinnah’a, Cezayir milliyetçilerine, Afrika ve Asya’nın diğer mazlum milletlere Atatürk yol gösterici bir örnek olmuştur. Türkiye ezilen milletlere sadece bağımsızlık mücadelelerine girişme konusunda değil onların inkılapçı hareketlerine de ilgi göstermiştir. Bugünkü Türkiye’nin yaptıklarını anlamayanlara ithaf olunur . Bu yapılanların sonucunu bir dönem sonraki vatandaşlarımız görecektir. Bu memlekete hizmet edenler asla mazlum milletlere sırtını dönmemiştir ve dönmeyecektir. Döndürmeye çalışanları da ne toplum nede tarih affetmeyecektir.

POSTA – Rauf TAMER

Farkında mısınız?

Muhalefet, 2'nci tur için mevzileniyor. Halbuki Erdoğan bu işi 1'inci tur'da bitirmek istiyor. Muhalefet, referandumdaki yüzde 49 "hayır" oylarını, doğal hak gibi cepte biliyor. Halbuki maç, kaldığı yerden değil, sıfırdan tekrar başlıyor.

Kaldı ki bizim toplum, 15 gün arayla iki tur'lu seçime hiç alışkın değildir.

Çoğu seçmen ya da bir kısım seçmen, birinci turdaki rakamları beğenmeyince, ikinci turda havlu atar sandığa bile gitmez.

Yani, burası Türkiye'dir.

Fransa'ya benzemez.

Herkes farkında ki, muhalif partilerin hedefi, yeni bir Cumhurbaşkanı seçmekten ziyade Erdoğan'ı seçtirmemek...

Elbet bir yöntemdir.

Bir stratejidir.

Öyleyse, muhalefet, iyi bir Cumhurbaşkanı değil, Erdoğan'ı yenecek bir aday arıyor.

Haklıdır.

Ama bu uğurda bütün yumurtaları aynı sepete koymak, büyük risk değil midir?

Belki İsmet abi formülü gibi "**kısa bir süre için Yılmaz abi**" bir yumuşak geçiş olabilir.

Ama kısa süreden kasıt nedir?

5+5 orada dururken, Parlamenter Sistem'e dönüş, kaç yılda sağlanabilir? Ve kaç defa sandığa gidilerek?

Dikkat çekmek istediğim başka noktalar da var.

Mesela...

Bir tanesi Ramazan. Seçim takvimlerinde Ramazan ayları daima mühimdir.

Çünkü kampanyanın muhafazakâr kalabalıklar üzerinde etki kurması daha kolaydır:

İftar sofraları, sahur sohbetleri ve benzer etkinlikler...

Öbür tarafta ise tatil ve seyahat hesapları hakim.

Her zaman olduğu gibi.

MİLAT–Mustafa UÇURUM

Kime Göre Erken Seçim?

Erken seçim şimdi herkesin ilk gündemi oldu ya işin gerçeği erken ama ne kadar erken sorusunun cevabı neredeyse herkes için sürpriz oldu. Bahçeli'nin 26 Ağustos çıkışına bile ihtimal vermeyenler Cumhurbaşkanı'nın açıklaması ile birlikte bir anda seçim meydanlarının hayalini kurmaya başladılar bile.

Kim ne derse desin, bir meseleye Cumhurbaşkanı el altınca halk nazarında bir güven, huzur ve kabullenme durumu peyda oluyor. Elbette her işin altında alengirli meseleler arayan, bozguncu tipler hariç. Onlar kendi kurdukları çakma senaryolarla ülkeyi kaosa sürüklemekten faydalı bir şeyler düşünmeye fırsat bulamıyorlar. Lafı bir yere çekmeye, sözü esnetip, germeye gerek yok.

Muhalefet sıfatına sahip olanların demeçlerini, açıklamalarını kısa bir süreliğine de olsa dinleyin.

Sürekli eleştiri, ne olursa olsun kabul etmeme, yok sayma, hakaret etme faaliyetlerinden fırsat bulup da bir tane projeden bahsettiklerine şahit olduk mu?

Biz şunu yapacağız, bunu değiştireceğiz gibi kendilerine ait tek özgün cümle duymak mümkün değil muhalefetten. Eleştiri olacak, eyvallah.

Peki eleştirdiklerinizin karşısına neyi getireceksiniz?

Ayakları yere sağlam basan tek cümle duysak, tamam diyeceğiz, bu memleketi düşünen ne kadar da çok insan var.

akat ne yazık ki ahkâm kesmekle meşgul olanların arz-ı endam ettiği günleri yaşıyoruz. Ben bütün olup biteni bir kenara bırakıyorum. Memlekette yaşanan olumsuzlukların, düzene girmeyen aksaklıkların farkında olarak düşünüyorum.

Bir millet olarak terörle mücadele ettiğimiz bir dönemde kendi ordusunun, milletinin yanında olmayıp da çeşit çeşit ayak oyunları ile akıl tutulması yaşayanların vereceği ne olabilir ki millete?

Her gün ekranlarda erken seçim türküsü söyleyenlerin şimdi açıklanan erken seçim kararıyla çark ederek “baskın seçim” nakaratı seslendirmelerini ne ile açıklayabiliriz? Hazırlıksız yakalanma mı denir buna yoksa ne olacak bu seçimin halleri durumu mu? Her şey olacağına varır. Seçim de gelir, seçim de biter. Önemli olan bu millet için kim ne istiyor onu iyi tespit etmek gerek. Terörle mücadele unutulmamalı. 15 Temmuz hiç ama hiç unutulmamalı. En küçük bir unutkanlık, hafife alma bize geri dönüşü olmayan acılar olarak yansıyacaktır. Geçen hafta Yusuf Ziya Kavakçı'nın yazdığı köşe yazısı gibi bir yazıya kesinlikle fırsat verilmemeli. Bu tarz en küçük yaklaşıma tevessül edenlere hesapları sorulmalı. Böyle bir üslup zaten hiçbir zaman kabul edilemez ama seçime giden bir Türkiye’de bu tarz bir yaklaşımda bulunanlara bunun hesabı sorulmalı. Ne diyor Kavakçı; Fetö elebaşı gelsin Türkiye’ye, af dilesin, affedilsin, her şey sütlüman olsun, hizmet yeniden canlansın, alimler yetiştirmeye devam etsin. Daha neler neler... Benim yazmaya içim el vermiyor. 15 Temmuz’da şehit olanlar ne olacak. O belli değil. Kavakçı onun da cevabını veriyor; **“Kendisini 15 Temmuz darbecilerinden tecrit etmelidir. Açıkça eskiden adamımdı, şimdi değil diyebilmeli ve kendini onlardan tecrit edebilmelidir.”** Bu kadar kolay yani. **“Özür dilerim, tevbe ediyorum.”** deyip köyüne gitsin diyor Kavakçı. Bu tarz yaklaşımların kimin işine yaradığı apaçık ortada. Aklı selim ile hareket ederek dünyanın her gün yeni tehditlerle sindirmeye çalıştığı ama her seferinde güçlenerek ayağa kalkan Türkiye’nin seçimden de güçlenerek çıkması için yerli ve milli sesin güçlenmesi gerek. Çanakkale ruhu, 15 Temmuz ruhu bu milleti tüm cihana karşı ayakta tutacak yegâne güçtür. Yaşadık gördük çünkü.

YeniAkit –

Abdurrahman DİLİPAK

Nasıl Bir Aday?

Bir şeyi planlarken “efradına cami, ağıyarına mani” bir şekilde düşünüp, planlayabiliyor musunuz? İhtimal, maliyet ve risk analizleri yapıp, operasyondan önce stratejik ve taktik anlamda bir yön-eylem planı yapabiliyor musunuz? Düne kadar herkes milletvekili olabilirdi. Artık dünya liderleri arasında politik bir aktör olacaksınız. O seviyede bir kimlik, kişilik ortaya koymamız gerek. Gelecekte dünyada ne gibi değişiklikler olacak. Dünyayı bekleyen şeyler neler.. Bu konuda dünyanın başka yerlerinde kim ne diyor.. Bunları da görmemiz, bilmemiz gerekiyor. Dünyada tek başına yaşamıyoruz. Kimlerle ittifak içinde olacağız, kimlerle ittifak yapacağız, kimlerle itilaf yapacağız. Eskiden kolaydı. Sırtınızı bir kampa dayıyordunuz, onlar ne derse tekrarlıyordunuz. Artık aktif denge politikası uyguluyoruz. Değişen şartlara uyum performansınız ne? Multi disiplinler bir bakış açınız var mı? Öfke kontrolü ne durumda. Sabırlı mısınız? Geçmişe dair tecrübe ve bilgi birikimimiz ne? Tarih bilgimiz ne? 3 boyutlu düşünmemiz gerekiyor artık. Kesinlikle muhteris insanlardan, cahil ve zalim, para, kadın ve makam zaafı olanlardan, ezik insanlardan müstekbirlerden uzak durmak gerek. Dini bilgisi ve dini hayatı güçlü olmalı. Kafası kirada olmamalı. Bulunduğu makamı, şahsi heva ve heveslerine kurban edecek, o makamı sıçrama tahtası olarak kullanacak kişilerden uzak durmak gerek. Kural şu olmalı: Def-i mazarrat celbi menafiden evladır. Önce kim olsun değil, kim olmasın sorusunun cevabını bulalım. Sonra iyilerden en iyisini seçmeye çalışalım. Bu konuda bir ihmal ve gaflet, hatanın faturası çok ağır olur. Başkanlıkta sorun yok. Aday belli! Meral Akşener’miş, Abdullah Gül’müş. Yok öyle bir şey. Zaten Abdullah Gül’ün de mevcut şartlarda aday olacağını sanmam. Akşener kendi başına çıkıyor ortaya. Başka bir aday yoksa Erdoğan’ın karşısına çıkacak CHP Akşener’e destek vermez. CHP kendi içinden bir aday çıkartmayı

deneyecektir. Sağ görüşten bir aday çıkaracaksa bu kendi milletvekili İlhan Kesici olur. Akşener o zaman adaylıktan çekilir mi bilmem.

Akşener seçime girer % 6-7'lerde kalırsa hem başkanlık için hem de milletvekili seçiminde AK Partiye çalışmış olur. Tıpkı Cem Uzan gibi.

Abdullah Gül aday olursa CHP'nin otobüsünden CHP'li seçmeni mi selamlayacak. Dün CHP'ye, Baykal'a karşı aday olan Gül, şimdi Erdoğan'a karşı CHP saflarında seçime katılacak(!?) Gül bu duruma düşmek istemez! Böyle bir şey siyasi intihar olur. Böyle bir finali kabul etmez.

Bu erken seçim kararı Gül'ü destekleyen lobiyi de savurdu. Gül'ün ekibi, başkanlık, milletvekili olmadı, belediye ile idare edelim diye Gül'ü anakent belediye başkanı gösterecek halleri yok herhalde.

Erken seçim, birçok oyunu bozdu. Her partiden adaylar için de rahatlatıcı bir yanı var bu seçimin. Önce şansını milletvekilliğinde deneyip, olmazsa belediye seçimlerinde bir kez daha şanslarını deneyebilirler.

CHP bu seçimde son derece talihsiz bir konumda. Seçim kampanyası Ramazan ayında olacak. Seçmenin dini hassasiyeti yüksek. Meydanlarda ramazan iftarları var. Ramazan etkinlikleri var. Ramazanda şeytanlar bağlanır. Buluşma yeri camilerdir.

Bu arada; Kadir gecesi Çamlıca Camii'nin açılışı var. 1 Mayıs, 3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü, 6 Mayıs Hıdırellez, 7 Mayıs, 14 Mayıs Türkiye'de ilk demokratik seçimin yapılması, 19 Mayıs, 27 Mayıs, 29 Mayıs, 31 Mayıs Dünya Sigarasız Günü... Mayıs'ın her günü dolu.

Ramazandan sonra dört gün bayram. Zaten bir hafta sonra da seçim. Seçim yine yaza denk geldi. Akdeniz, Marmara, o zaman Bodrum'da olmak vardı değil mi?! Vur patlasın çal oynasın. Rakı, tuzlu leblebi, şiş kebab. Yan gel de yat. Gel keyfim gel. Sıcak bir yaz bizi bekliyor.

Yaz sıcaklığında seçim sonuçlarını sahilde izlerken efkâr basacak birilerini. Ege ve Akdeniz sahillerinde alkol tüketimi patlayacak. Of ulan of be! Hani bununla kalsa, Temmuzda hükümet kurulur. Mecliste milletvekili yeminleri. Derken, Ağustos, Eylül Ekim. Tam okullar açılırken, Mart ayında yerel seçimler için kollar sıvanacak. Akşener, yurttan sulh için çıktığı yolda, başkanlık hayali de suya düşünce ne yapacak bakalım. CHP'de kesin Kılıçdaroğlu istifa sesleri yükselecek.

CHP ve Kılıçdaroğlu "seçim hilesi" bahanesine başvuracak. Başka yapacak, söyleyecek şeyleri yok çünkü.

Oysa CHP şimdiden oturma eylemlerine, sokak eylemlerine hazırlanıyordu. Isınma turlarına bile başlamıştı. Şimdi aday mı belirlesin, sokak eylemleri mi örgütlesin.

Tabi burada en zor durumda olan partilerden biri de SP. SP bakalım CHP ile mi ittifak kuracak, İyi Parti ile mi? Ya da nasıl olsa zaten baraj sorunları yok(!?). İktidara yürüyorlar. Bakalım Fatih Erbakan ne yapacak. Yeğen Erbakan CHP'de umduğunu bulamadı, İyi Parti'ye geçti.

Bu soruların cevabını görmek için çok beklemeyeceğiz.

Kim bilir, belki Haziran'da iki bayram birden yaşarız.

AK Partinin en büyük düşmanı içlerindeki AKP'liler. Ramazanın bereketi ile inşallah onlar da tasfiye olurlar.

Bu arada Afrin'de nöbet sürerken, Münbiç konusunda Fırtına Obüsleri, İHA'lar ve SİHA'lar, hava unsurları terörist faaliyetlere karşı faaliyetlerini icraya devam edecekler. Seçimden sonra ABD'nin bölgedeki yeni yapılanmasını, planlarını ve senaryolarını göreceğiz.

Erken seçim, içeride ve dışarıda birilerinin planlarını bozdu. Ne yapacaklarını bilmiyorlar. Oysa ne planları vardı.

Neşeli bir seçim olacak bu seçim. Bir defa SP tek başına iktidar, o kesin de, Meral hanımın partisi iktidar olamasa da o başkan! CHP daha mütevazı, % 25 Kılıçdaroğlu'na yeter de artar bile. % 5 de HDP'den gelse, ona çoktan razılar. SP ve İyi Parti'den biraz arta kalan oy varsa o da AK Parti'nin olur herhalde!?

AK Partinin % 50'nin altına düşmesi için, CHP'nin % 25, HDP, İyi Parti ve SP'nin % 10'ar oy alması gerek ki, toplam % 55 yapsın. O zaman AK Parti % 45'de kalır. Yok bu kadar alamaz diyorsanız, onlardan çıkarttığınızı AK Partiye ekleyin.

Ha, sahi MHP'ye % kaç vereceksiniz. O da ittifakın oyuna eklenecek. Bu muhalefetin bu mantığı ile 4 işlem bile yapamazsınız. Aza koysan dolmaz, çoğa koysan almaz. Ham hayal kuran, aç tavuk misali kendini darı ambarında görenlerin mumu da sandığa kadar yanar. Selam ve dua ile.

YeniAkit –

Ali KARAHASANOĞLU

Seçmen Demez Mi, “Bunlar Oy İçin Her Şeylerini Satar!”

Niye 15? Niye 14 değil de, 15? Veya..
Niye 16 değil de 15?
Dün CHP'den istifa edip, Meral Abla'nın partisine kayıt yaptırınları söylüyorum..
Bu milletvekillerinin iradeleri yok mu?
Bu parti emir komuta hiyerarşisi içinde hareket eden askeriye mi? Komutan emrediyor: “15 kişi bizden ayrılınsın. Meral Hanım'ın partisine dandikten kaydolsun..”
Halkın seçtiği milletvekillerinden..
Listede belirlenen 15 milletvekili..
Hazır ol vaziyetinde “Emir anlaşılmıştır komutanım” diyor.. CHP'den istifa ediyorlar..
Meral Abla'nın partisine kayıt oluyorlar..
Açıklamayı da.. Askeri hiyerarşi içinde hareket eden CHP'nin Genel Başkan Yardımcısı Engin Altay yapıyor: “15 arkadaşımız bir parti göreviyle CHP'den istifa edip İYİ Parti'ye geçmişlerdir.”
Komedi.. Resmen komedi..
Adamın partisinden 15 milletvekili gidiyor..
Adam büyük bir iş başarmış gibi, “15 arkadaşımız bir parti göreviyle CHP'den istifa edip, İYİ Parti'ye geçmişlerdir” diye gururla açıklama yapıyor.. Tarihe geçiyor..
Partisinden 15 kişinin istifa ettiği gün, bunu duyuran genel başkan yardımcısı olarak, sadece Türk siyasi hayatının değil, dünya siyasi hayatının da komik adamı oluyor.. Eee?
Sen de geçseydin Meral Abla'nın partisine o zaman Engin Bey.. Ardından da Kemal abi..
Sonra da.. CHP'nin tabelasını da kaldırın..
Olsun bitsin bu iş.. Gerçi siz bugün yapmasanız da.. 24 Haziran'da, millet kaldırarak o tabelayı, sandıkta verdikleri oylarla..
Benim merak ettiğim, şimdi bu 15 milletvekili, hangi partiden aday olacaklar? Yoksa kurbanlık koyun gibi.. Kurban mı edildiler? Adamlar CHP'li.. Ama artık Meral Abla'nın partisine geçtiklerine göre.. Artık CHP'den aday olamazlar. Çünkü CHP'li değiller..
Meral Abla'nın partisinden aday olmaları, genel merkezin iznine bağlı..
Üstelik il teşkilatları, “Bunlar da nereden çıktı, böyle” diyecekler..

Arada kalacak garibanlar..
Komutan emretti, 15 kınalı kuzu, uçuruma atladı.. Bu saatten sonra..
Meral Abla'nın seçime gireceği kesinleştikten sonra, tekrar eski partilerine dönseler..
Hepten rezalet.. Haydi temizleyin bakalım bu pisliği, temizleyebilirsiniz..
Bakmayın siz benim, 15 CHP'linin Meral Abla'nın partisine geçişi ile dalga geçtiğime..
Bana sorarsanız.. Bunların hiçbirisine gerek yok.. Bir parti, “Ben seçimlere girmek istiyorum” diyorsa.. Girsin..
Engel çıkartmanın bir alemi yok.. Ama..
Bu tür düzenlemelerin de şöyle bir faydası var..
Seçmen bakacak..
Partilerin durumlarını, yöneticilerinin tavırlarını masaya yatıracak..
Daha seçim kazanmamışlar.. İktidara falan gelmemişler.. Adamlarda fırıldak, o biçim..
Üç kuruşluk bir iş; seçim tarihinden 6 ay öncesinde büyük kongre ve teşkilat kurma işinin tamamlanmış olması..
Meral Abla, taa 2016 Eylül'ünde MHP'den ihraç edildi..
Partisini hemen o tarihte kursaydı..
Haydi diyelim bir ayda olmaz bu iş..
İki ay sonra.. Üç ay sonra.. Bilemediniz 6 ay sonra kursaydı partisini..
2017 Nisan'ında başlasaydı teşkilatlanmaya..
Şimdiye kadar çoktan seçime girme hakkını kazanırdı.. Meral Abla bekledi.. Taaa 2016 Mart'ında MHP'nin başına geçmeyi planlıyordu..
Yapamadı.. Eylül'de ihraç oldu..
Yine partiyi kuramadı.. Taa 2017 Ekim'inde kurduğu parti ile.. Şimdi seçime girmeye çalışıyor.. Affedersiniz ama..
Siz parti kurmada bile bu kadar çaylak iseniz..
Ülkeyi yönetiminde kimbilir ne çaylaklıklar yaparsınız.. Dahası var..
Bir halt yediniz, geç kaldınız..
Hemen seçime girme hakkı olan eski bir siyasi partinin çatısı altında seçime girmeyi denersiniz..
Bunu da açık açık, o siyasi partinin kongresinde yönetimi ele geçirerek yaparsınız..
Yine “Acemilik” derim ama.. Bir derece..
Ama, CHP'den 15 milletvekili transfer ederek, yasayı dolanmaya kalkarsanız..
Seçmen de sorar size: “Biz size oy verirsek, kimbilir yasaları dolanmak için, neler yaparsınız siz?”

Yanlış mı söylüyorum?
Gözümüzün içine baka baka..
CHP'liler güle oynaya partilerinden istifa ediyor..
Güle oynaya Meral Abla'nın partisine katılıyorlar..
Ve sonra da “Dürüstlük, ilke” gibi kavramlardan bahsediyorlarsa..
“Geç beyim geç bunları..” demez mi seçmen..
“Bunlar yönetime gelmek için, partilerini de, kendilerini de, milletvekilliklerini de, her şeylerini satarlar.. Diğerleri de gözleri kapalı, bunları alır” demez mi seçmen?

HABERTÜRK –

Murat BARDAKÇI

Binali Bey ile Tevfik Paşa'nın tarihî ortaklıkları: Paşa 'Son Sadrazam' idi, Binali Bey 'Son Başbakan' oluyor!

Başbakanlık makamı iki ay sonra yapılacak seçimlerin ardından tarih olacak ve Binali Yıldırım tarihe “**Türkiye Cumhuriyeti'nin son başbakanı**” diye geçecek! İmparatorluk senelerimizin başbakanlık makamı olan “Sadaret”in 1922’de tarihe intikal ettiği sırada memleketin büyük şaşkınlıklar yaşamakta olduğunu, hattâ ortaya bir de “**mühür**” sıkıntısının çıktığını bilir misiniz?

SEÇİMLER 24 Haziran’da, yani bundan iki ay sonra!

Muhalefetin “**çatı adayı**”nın kim olacağını yahut partilerin alacakları oyların oranlarını tartışmakla meşgulüz ama 24 Haziran’dan sonra yaşanacak asıl değişikliği düşünmüyor ve konuşmuyoruz.

24 Haziran seçimlerinden sonra başbakanlık ile beraber daha birçok makam, meselâ devletin en yüksek bürokratik mevki olan “**Başbakanlık Müsteşarlığı**” da tarihe intikal edecek ve şimdi Başbakanlık’ın bünyesinde bulunan dünya kadar kurum, müdürlük, daire vesaire Cumhurbaşkanlığı’na bağlanacak yahut yeni bir organizasyona gidilecek.

HÜKÜMETLER KARMAŞASI

Başbakan **Binali Yıldırım** da Meclis’in önceki günkü Genel Kurul toplantısında konuşurken bu değişikliğe temas etti, “**Belki gidip de gelmemek, gelip de görmemek var. Birbirimize hakkımız geçmiştir**” dedi ve “**son başbakan**” olarak helâllik istedi. Zira 24 Haziran’dan sadece bir gün sonra ismi açıkça konmamış olsa bile “**başkanlık**” sistemine geçilecek ve hazırlıksız olanlar hayli şaşıracaktı... Bütün bu değişiklikler yoğun düzenlemeler gerektiriyor ama geçen seneki Anayasa referandumunun hemen ardından yapılması gereken hukukî çalışmalara tam olarak hâlâ başlanmadığı için devlet mekanizmasını önümüzdeki haftalarda bu düzenlemelerin tamamlanabilmesi için uzun ve yorucu günler bekliyor...

Türkiye’nin hükümetler ve başbakanlar listesinde eski senelerden gelen bir sıkıntı vardır: Büyük Millet Meclisi’nin açılışından sonra teşkil edilen “**İcra Vekilleri Heyeti**”ni Türkiye’nin ilk hükümeti olarak aldığımız takdirde ilk başbakan bu heyetin reisi **Mustafa Kemal Paşa**’dır ama Cumhuriyet’in ilânının ardından, 1 Kasım 1924’te kurulan ve sıralamada “**1**” numara verilen hükümet “**ilk**” kabul edildiğinde, ilk başbakanımız da bu hükümetin başkanı olan **İsmet Paşa** olur. Dolayısı ile hükümetlerin sayısına ardarda beş defa kurulan “**İcra Vekilleri Heyeti**” de ilâve edilirse, hükümetlerin şimdi 65 olan adedi 70’e yükselir.

Binali Yıldırım’ın bugün görevde bulunan hükümeti işte bir başbakanın başkanlığındaki son kabine, **Binali Bey** de şayet yanlış saymadı isem hükümet kurmuş olan otuzuncu ve son başbakanı oluyor.

Türkiye, önümüzdeki günlerde gelecek olan bu değişikliği aslında daha önce, 1922 Kasım’ında da yaşamış, altı asırlık Osmanlı İmparatorluğu’nun son sadrazamı yani başbakanı olan **Tevfik Paşa** da tarihe imparatorlukla beraber süzülmişti. Ama o günlerin şartları ile bugünün vaziyeti arasında büyük farklar vardı, sadaret makamı bugün olduğu gibi halkın oyları ile değil, memleketin başına ardarda gelen dertler yüzünden sona ermiş, hattâ devletin resmî mührü bile ortada kalmıştı.